

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, O. P. S., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

EXTREMISMUS A „DIVÁCKÉ NÁSILÍ“ V ČR

Autor práce: Boris Bröckner, DiS.

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: kombinovaná

Vedoucí práce: doc. Dr. Mgr. Lubomír Pána, Ph.D.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2013

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v této práci.

Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Vysoké školy evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích a zpřístupněna v souladu s § 47b, zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění.

.....

Děkuji vedoucímu své absolventské panu doc. Dr. Mgr. Lubomíru Pánovi,
Ph.D. za provedené konzultace, trpělivost a rady při zpracování práce.

ABSTRAKT ČESKY

BROCKNER, B., *Extremismus a divácké násilí v ČR: bakalářská práce*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, o. p. s., 2013. 60 s. Vedoucí bakalářské práce: doc. Dr. Mgr. Lubomír Pána, Ph.D.

Klíčová slova: divácké násilí, extremismus, fašismus, lidská práva a svobody, nacismus, rasová diskriminace,

V současné době politická i ekonomická situace přejí vzniku různých především pravicově orientovaných extremistických organizací. Ministerstvo vnitra ČR se snaží tyto organizace s různou úspěšností postavit mimo zákon. Práce je zaměřena na současnou problematiku extrémistických hnutí v České republice, ale pro lepší pochopení problematiky také na prameny, vznik a historii jednotlivých směrů jak ve světovém měřítku, tak na našem území. Jsou zde popsány symboly, znaky a chování členů jednotlivých proudů. V souběhu s tímto tématem je také rozebrána problematika diváckého násilí na našem území. Je zde uvedeno několik postupů, které eliminují tyto vlivy z demokratické společnosti a postupně je vytlačí na její okraj.

ABSTRACT

BROCKNER, B., *Extremism and „spectator violence“ in the Czech republic: Bachelor's thesis*. České Budějovice: College of European and Regional Studies, 2013. 60 s. Thesis Supervisor: doc. Dr. Mgr. Lubomír Pána, Ph.D.

Key words: Spectators violence, extremism, fascism, human rights and liberties, racism, racial discrimination,

At present the political and economical situation nourishes the rise of various mostly extremist right organisations. The Ministry of Interior of Czech Republic tries to place these organisation out of the law. The work concentrates on the contemporary issues of the extremists movement in Czech Republic, but also on the better understanding of the theme on the resources, rise and history of these issues in the world context and on the territory of Czech republic. It contains the description of symbols, signs and behaviour of the members of individual streams. Simultaneously there is an analysis of the issue-spectators violence on our territory. There are some procedures, how to eliminate these phenomena from the democratic society and displaces them to the margin of it.

Obsah

Úvod	7
1 Cíle a metodika bakalářské práce	8
2 Vývoj pravicového extremismus	10
2.1 Fašismus	11
2.2 Nacismus	12
2.3 Ku Klux Klan (KKK)	13
2.4 Hnutí Skinheads	14
3 Pravicový extremismus v ČR	17
3.1 Počátky českého extremismu do 2. Světové války	17
3.2 Pravicové hnutí po roce 1989	18
4 Divácké násilí	21
4.1 Projevy diváckého násilí	22
4.2 Zajištění bezpečnosti na stadionu	23
4.3 Zajištění bezpečnosti před a po utkání	29
4.4 Rozdělení skupin násilníků dle klubů	31
5 Trestně právní důsledky extremistického chování	34
5.1 Hanobení národa, etnické skupiny, rasy a přesvědčení	35
5.2 Podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo omezování jejich práv a svobod	36
5.3 Genocidium	36
5.4 Apartheid a diskriminace skupiny lidí	37
5.5 Založení, podpora a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka a projev sympatií k těmto hnutím	38
5.6 Zákaz vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce	38
5.7 Výtržnictví	39
6 Kroky PČR při boji proti extremismu	40
6.1 Činnost PČR při prevenci a odhalování extremismu	40
6.2 Zajištění setkání extremistických skupin	41
Závěr	44
Seznam použitých zdrojů:	46
Přílohy	49

Úvod

Po roce 1989 v tehdejší Československé republice s nástupem demokratického zřízení nastal velký vrůst krajně pravicově orientovaných skupin a hnutí. Tyto skupiny k nám přišli především ze západní Evropy a Ameriky, kde byli v jistých sociálních vrstvách velice rozšířené. Na počátku 21. století se tyto skupiny za přispění kvalitní práce policie podařilo na našem území velice oslabit a vytlačit na okraj společnosti. Odklon od pravicových názorů byl vidět u veřejnosti, kdy se po relativně úspěšném období nedostala po volbách v roce 1998 do Parlamentu České republiky krajně pravicová Republikánská strana Miroslava Sládka.

V posledních několika málo letech však krajně pravicové a rasistické názory postupně zakořeňují do širšího spektra veřejnosti a množství jejich sympatizantů přibývá. Toto způsobeno především rozčarováním obyvatelstva ze současné politické situace, kdy je většina státních zakázek předražená a je podezření na korupci, velké množství politiků se chová jako všemocní ignoranti, ekonomika státu se zhoršuje, rozpočtový schodek je každým rokem větší a především problematika bezpečnostní situace v místech s velkou kumulací rasových a národnostech menšin a neschopnost tuto situaci úspěšně řešit.

Tyto rasistické názory nesmí podporu širší veřejnosti, proto je důležité, aby se k výše uvedeným problémům postavily politické špičky čelem a začali je účelně řešit. Například zřízením Speciální pořádkové jednotky Zprávy Severočeského kraje je jedním z kroků, který přispěje k bezpečnosti v tomto regionu, ale rozhodně nevyřeší další problémy, které místní slušné obyvatelstvo v tomto regionu akutně trápí.

Krajní pravici i levici se ze společnosti nepodaří nikdy úplně vymínit. Stále bude několik jedinců, kteří těmto ideologiím budou fanaticky věřit a bojovat za ni. Těchto několik jedinců bude však vytěsněno na okraj společnosti a se svými „sklepními“ aktivitami, kde budou propagovat hnutí potlačující základní lidská práva a svobody nebudou příliš nebezpeční a časem tyto buňky odemřou úplně.

Téma extremismu a diváckého násilí bylo vybráno nejen pro svou aktuálnost, ale také z důvodu, že se touto problematikou autor práce profesně již několik let zabývá.

1 Cíle a metodika bakalářské práce

Cílem práce je zmapovat síť skupin diváckého násilí, působících na území České republiky. U těchto skupin dále stanovit členskou základnu, jejich symboly a podružné názvy. Tento rozbor se bude týkat týmů především naší nejvyšší fotbalové soutěže Gambrinus ligy.

Rozdělit krajně pravicové hnutí dle jednotlivých proudů, definovat jejich ideologii, prameny, historii jak v celosvětovém měřítku, tak na našem území. Také se zaměřit na současnou činnost ultrapravice na území České republiky. Dále navrhnout jednotlivé dílčí kroky Policie České republiky, MVČR a dalších orgánů správy ČR vedoucí k omezení činnosti, nebo eliminaci těchto skupin.

První kapitola se zabývá definicí pojmu extremismu, jeho základním rozdělením, vznikem jednotlivých pravicových extremistických proudů jako jsou nacismus, fašismus, hnutí skinheads, Ku-klux-klan, jejich ideologií a činností v celosvětovém měřítku.

Druhá kapitola se zabývá extremistickými uskupeními a jejich vznikem, historií a činností na území ČR. Tato kapitola je rozdělena na historii a organizace od konce 19. století do roku 1989 a dobu od roku 1989 po současnost.

Kapitola třetí je zaměřena na skupiny diváckého násilí, jejich rozložením na území ČR, příslušností a počtem u jednotlivých sportovních, především fotbalových klubů.

Kapitole čtvrté jsou uvedeny prameny práva zabývající se ochranou základních lidských práv a svobod a odstranění rasové diskriminace ze společnosti. Rozbor trestně právní důsledků dříve specifikovaného chování, právní normy ČR tuto problematiku upravující a rozebrané jednotlivé skutkové podstaty trestných činů.

V kapitole páté jsou navrženy jednotlivé dílčí kroky, jak extremistickému jednání ze strany státu předcházet a jak s ním bojovat. Dále je zde náznak metodiky práce policie a dalších složek během rizikového sportovního utkání a setkání skupin, kde je předpoklad, že by mohlo dojít k většímu narušení veřejného pořádku, nebo by se zde mohly setkat přívrženci krajní pravice, nebo levice.

Při zpracování bakalářské práce bylo vycházeno ze syntézy a analýzy

odborných publikací týkajících se problematiky extremismu a trestního práva. Dále řízených rozhovorů s pracovníky skupiny kriminální policie a vyšetřování zabývající se problematikou extremismu a diváckého násilí.

2 Vývoj pravicového extremismus

V českém právním systému neexistuje přesná definice extremismu. Rozborem tohoto slova mající základy v latině, toto slovo pod sebou zastřešuje všechny nenávistné ideologie. Jde o krajně společenské nežádoucí jednání.

Vzhledem k nejednoznačnosti jsem použil definici nacházející se na internetových stránkách MV ČR.

„Pojmem extremismus jsou označovány vyhraněné ideologické postoje, které vybočují z ústavních, zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance a útočí proti základním demokratickým ústavním principům, jak jsou definovány v českém ústavním pořádku. Mezi tyto principy patří:

- úcta k právům a svobodám člověka a občana (čl. 1 Ústavy),
- svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát (čl. 1 Ústavy),
- nezměnitelnost podstatných náležitostí demokratického právního státu (čl. 9 odst. 2 Ústavy),
- svrchovanost lidu (čl. 2 Ústavy),
- volná soutěž politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek k prosazování svých zájmů (čl. 5 Ústavy),
- ochrana menšin při rozhodování většiny (čl. 6 Ústavy),
- svoboda a rovnost lidí v důstojnosti a právech, nezadatelnost, nezczizitelnost, nepromlčitelnost a nezrušitelnost základních práv a svobod bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národního a sociálního původu, příslušnosti k národnosti nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení (čl. 1, čl. 3 Listiny základních práv a svobod).

Extremistické postoje jsou způsobilé přejít v aktivity, které působí, ať již přímo nebo v dlouhodobém důsledku, destruktivně na stávající demokratický politicko - ekonomický systém, tj. snaží se nahradit demokratický systém systémem nedemokratickým (totalitním nebo autoritářským režimem, diktaturou, anarchií.“¹

¹ *Co je extremismus*[online]. 2012 [cit. 2012-11-09]. Dostupné z

Podobných lehce odlišných definic lze nalézt několik, ať už na internetu, nebo z odborné literatury, ze všech však vyplývá, že extremistické je jednání, které je zaměřené proti ústavnímu pořádku a hodnotám, které chrání a které jsem uvedl výše.

„Extremismus používá nástroje jako historický revizionismus, sociální demagogii, aktivismus, podporu verbálního až fyzického násilí vůči oponentům a vůči definovaným sociálním skupinám a konspirativní teorii.“²

Základní dělení extremismu Politický, náboženský a ekoterorismus.

Politický extremismus dělíme na pravicový a levicový. Důležitým poznávacím znamením jednotlivých extrémistických uskupení jsou znaky a symboly. V práci se zaměříme především na pravicovou odnož politického extremismu. Abychom se mohly podrobněji zabývat pravicovými uskupeními na území ČR, je nutné si nejprve přiblížit vznik, ideologie a činnost těchto uskupení v globálním měřítku.

Základní myšlenkou pravicového extremismu je hlásání o biologické jedinečnosti a nadřazenosti bílé rasy, na jejímž vrcholu stojí rasa Árijská, vzniklá ze severských kmenů Germánů. Tuto teorii potvrzují demagogické výzkumy rasové antropologie (Gobineau, Chamberlain). O tyto výzkumy se také ideově opírala propaganda Třetí Říše. K lidem rozdílné barvy pleti se chovají pohrdavě a nepřátelsky.

„Nejtypičtějšími formami pravicového extremismu jsou rasismus, antisemitismus, nacionalismus se svými modifikacemi jak fašismus, neofašismus, nacizmus a neonacismus.“³

Největším zločinem je pro pravicové extremisty míšení bílé rasy s ostatními. Nejradikálnější se snaží vyvolat rasovou válku, nebo bílou revoluci za boj bílé rasy za přežití. Mimo osob jiné pleti bojují proti demokratické státní moci, aktivistům v oblasti lidských práv, levicovým extremistům, jako jsou anarchisté, komunisté.

2.1 Fašismus

Po skončení 1. Světové války se stali nositeli fašistických myšlenek bývalí frontoví vojáci a v roce 1919 vznikl fašistický manifest sepsaný autory Alceste De

WWW: <<http://www.mvcr.cz/clanek/co-je-extremismus.aspx>>.

² MAREŠ, M. *Extremismus*. Praha, 2006, s. 2.

³ CHMELÍK, J. *Symbolika extremistických hnutí*. Praha, 2000, s. 8.

Ambris a Filippo Tommaso Marinetti. Je zajímavé, že manifest původně propagoval více demokracie a svobodného projevu osobnosti, tyto cíle se však během několika let vytratily a z fašismu se stal čistě totalitní ideologie. Tohoto roku také Mussolini založil organizaci Fasci italiani di combattimento.

Počátky italského fašistického hnutí nalezneme počátkem 20. let 20. století v Itálii. Kdy v roce 1922 politická krize vyvrcholila násilným strhnutím moci a založením prvního stabilního státu s fašistickým režimem. Jedná se o diktátorský způsob vládnutí založený na kultu osobnosti, kterého v Itálii představoval Duce Benito Mussolini, dále militarismus, kult modernity, mládí a síly jakož i silná ekonomická role státu. Pro fašismus jsou nepřijatelné jakékoli prvky demokracie.

Jako Fašismus jsou označovány ideologie, které spojují revoluční, aktivistickou politiku s mýtem záchrany a obnovy rasy či národa.

„Subjektivní pojetí fašistické ideologie vidí drtivou krizi, neřešitelnou tradičním způsobem. Povinnosti vůči skupině, k níž člověk patří, jsou nadřazeny všemu ostatnímu, tato skupina je obětí, což ospravedlňuje jakýkoli postup proti jejím nepřátelům. Společnost ohrožuje individualistický liberalismus, třídní konflikty i vliv jinak smýšlejících osob. Skupinu je nutno více sjednotit, třeba i násilím. Situace vyžaduje, aby se moci ujali přirození vůdcové (mužského pohlaví) v čele s národním vůdcem, ztělesňujícím historický úděl společnosti. Vůdcovy instinkty jsou nadřazeny nad abstraktním rozumem. Je správné nasadit ve prospěch skupiny vůli a násilí. Vyvolená skupina má právo vládnout bez omezení ostatním lidem, má právo rozhodovat na základě kritérií zdatnosti skupiny v darwinistickém boji o přežití zdatnějších.“⁴

Označení fašismus se následně rozšířilo do dalších států s podobným způsobem vládnutí.

2.2 Nacismus

„Nacismus vzešel ve 20. letech 20. století v Německu. Je to totalitní ideologie založená na rasismu, antisemitismu a ultranacionalismu. Je postavená na demagogii o nerovnosti lidských ras (nadřazenost Árijské rasy), potlačující základní

⁴ CHMELÍK J. *Extremismus*. Praha, 1997, s. 10.

práva a svobody lidí a snažící se vyhladit celé národy (Židy, Rómy).“⁵

V roce 1933 převzala moc v Německu Nacionálně socialistická německá dělnická strana NSDAP (Die Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei) a stala se jedinou povolenou stranou. Tato strana vznikla v roce 1919 pod názvem Německá dělnická strana (DAP), která se následně v roce 1920 přejmenovala na NSDAP.

Vůdčí osobností stany se stal Adolf Hitler (20.4.1889 - 30.4.1945). Tento se stal v roce 1919 členem stany DAP, v roce 1921 se stal předsedou NSDAP a po uchopení moci touto stranou v Německu v.r. 1933 se stal Říšským kancléřem a do své smrti v roce 1945 byl titulován jako „vůdce.“ Své myšlenky sepsal v díle *Mein Kampf* (Můj boj). Která je hlavním zdrojem nacistické ideologie a je do dnešní doby velkou inspirací pro soudobé neonacisty.

Strana založila Ochrané oddíly SS, které nabyli pozici ochranných složek bezpečnosti státu. V roce 1939 zahájila agresivní válku a na obsazených územích realizovala okupační teror. V roce 1945 po ukončení 2. Světové války byla prohlášena Norimberským tribunálem za zločineckou organizaci.

Dalšími důležitými osobnostmi nacistického Německa byli: Joseph Goebles - ministr propagandy, Albert Speer – ministr průmyslu, Rudolf Hess - zástupce vůdce NSDAP, Adolf Eichmann – vedoucí židovského referátu (RSHA), realizátor „konečného řešení“, Heinrich Himmler – ministr vnitřní záležitostí, Hermann Wilhelm Göring – vrchní velitel Luftwaffe (válečné letectvo) a zástupce Hitlera, Karl Dönitz – vrchní velitel Kriegsmarine (válečné loďstvo), Jodl, Keitel, Ribbentrop – náčelníci generálního štábu

Symbolem nacistického Německa byl hákový kříž vycházející z odznaku NSDAP a Říšská orlice.

2.3 Ku Klux Klan (KKK)

„Název je odvozen od řeckého slova „Kuklos“ – kruh a ve spojení se slovem klan značí sounáležitost bílých lidí. Americké krajně pravicová, rasistická a antisemitistická politická organizace vytvořená na konci roku 1865 ve městě Pulaski v Tennessee jako dopad výsledku války Severu proti Jihu. Nechvalně známá pro svou brutalitu a prostředky, kterými napadala černošské obyvatelstvo. Žhářství, ničení

⁵ MAREŠ, M. *Extremismus*. Praha, 2006, s. 9-10.

majetku i vyhlazovací boj proti černochům. Toto rasové napadání zamezila armáda na základě prezidentského zákona proti tomuto hnutí. Z KKK se následně staly centrálně neorganizovaná protičernošská komanda, která byla schopná pod ideou čisté rasy vyhladit i celé protičernošské rodiny.⁶

„Roku 1915 byla činnost organizace obnovena pastorem Williamem Josephem Simmonsem. Tato éra byla označovaná jako druhá éra klanu. Další aktivní období KKK se datuje do 50. a 60. let. V souvislosti s občanským hnutím za práva amerických černochů. Tato éra se označuje jako třetí a teror byl zaměřen jak vůči černošskému obyvatelstvu, tak i vůči bělošským aktivistům.“⁷

Dle různých názorů se KKK v současné době nachází ve své 4. až 6. éře a je rozdělen na několik navzájem nezávislých frakcí, které spojuje jejich cíl a tradice. Tyto organizace přebírají i neonacistické ideály a mimoamerické skupiny přebírají do svých ideálů i národní ultrapravicové názory a motivy. Symbolem hnutí KKK je bílá kápě a hořící kříž.

2.4 Hnutí Skinheads

„Původně nerasistické hnutí Skinheads se objevilo koncem 60. let dvacátého století ve Velké Británii spojením dvou gangů, z nichž jeden byl gang přistěhovalců z karibské oblasti tzv. „rude boys“ a Hard Mods což byli mladíci s dělnické třídy, kteří si krátili chvíli pitím alkoholu, rvačkami, veřejným pohoršováním a navštěvováním fotbalových zápasů. Hnutí zdůrazňovalo kult mužnosti, násilí a patriotismu a také dělnický původ.“⁸

Typické pro tyto mladíky stalo také oblečení: pevné kožené pracovní boty tzv. „marasky“ a letecké bundy „bombery.“ Také měli vyholenou hlavu. Na tuto kulturu mělo také velký vliv několik hudebních rockových a raege kapel. Kultovním filmem se stal Kubrickův Mechanický pomeranč ze 70. let.

K politické radikalizaci došlo až v 80. letech. Kdy zaznamenali odklon původních ideálů k pravicovému extremismu a bojem za čistou bílou rasu, očištění národa od přistěhovalců a cizinců. Rozložilo se do několika na sobě nezávislých a v ideálech částečně se rozcházejících uskupení tato se obecně označují jako White

⁶ MAREŠ, M. *Extremismus*. Praha, 2006, s. 48-51.

⁷ MAREŠ, M. *Extremismus*. Praha, 2006, s. 49.

⁸ CHMELÍK, J. *Symbolika extremistických hnutí*. Praha, 2000, s. 11.

power skinhead.

„Důležitou osobou white power skinhead se stal Ian Stuart Donaldson (11.8.1957 - 24.9.1993). Člen a zakladatel hudební kapely Skrewdriver, skupinu propagující white power music, což je hudba s rasistickými texty a vyzdvihující nadřazenost bílé rasy. Dále na počátku 80. let založil neonacistickou organizaci Blood & Honour, která se postupně rozšířila ve Velké Británii do dalších zemí Evropy. Organizace se zabývá hlavně distribucí rasistických a neonacistických materiálů především v hudební oblasti. Vyzývá k násilným akcím, které také její příslušníci realizují. Tato organizace užívá ke svému označení kombinaci tradičních nacistických symbolů s neonacistickými. Také používá číslici 28 což je pořadí písmen BH v abecedě.“⁹

Dalšími nadnárodně významnými neonacistickými organizacemi jsou Combat 18 (číslice 18 označuje pořadí iniciálu Adolfa Hitlera v abecedě). Vznikla v roce 1991 ve Velké Británii a rozšířila se do několika dalších zemí. Její příslušníci provedli několik násilných akcí.

„Původem americká organizace Hammerskins Nation založená roku 1986 v Dallasu. Hnutí v sobě spojuje panárijský rasismus s prvky neonacismu. Stojí na vůdcovském principu, hlásí se k historickému nacismu, xenofobii, militarismu a starogermánské mytologii. Ve znaku mají dvě zkřížená kladiva známá z hudebního filmu Pink Floyd-The Wall vložená do ozubeného kola.

„White Arian Resistance (W.A.R.). Bílý árijský odpor. Mezinárodní neonacistická teroristická organizace. Založená v USA roku 1983 Tomem Metzgerem a postupem času rozšířená do dalších států. Organizace hlásá neodvratnou rasovou válku. K tomuto účelu se také připravují pro pouliční boj, shromažďují zbraně a učí se ovládat. Jako symbol nejvíce užívají lebku s páskou přes oko, pod kterou jsou zkřížené kosti.“¹⁰

„Všechny výše uvedené skupiny dále ve svých označeních a šifrách různě kombinují nacistické symboly jako je hákový kříž, sig runy, popř. další starogermánské runy, říšskou orlici, triskele, keltský kříž, rytířský kříž a neonacistickými novotvory, také symbol bílé pěsti a číselné kódy. Dále je pro tuto skupinu důležitý symbol tzv. 14 slov, která vykřikl americký neonacista David Lane a v překladu znějí “My musíme chránit existenci našich lidí a budoucnost bílých

⁹ MAREŠ, M. *Extremismus*. Praha, 2006, s. 42-43.

¹⁰ CHMELÍK, J. *Symbolika extremistických hnutí*. Praha, 2000, s. 12-14.

dětí,“ a další hesla nacistické armády a Německa, nebo heslo RAHOWA – zkratka slov značící Svatá rasová válka.“¹¹

Do hnutí skinheads nepatří jen pravicově smýšlející radikálové. Je zde silné zastoupení apolitického hnutí. Do této skupiny řadíme např. SkinHeads Against Racial Prejudice – SHARP (Skinheads proti rasovým předsudkům), Trojan Skins, Spirit of 69. Všechny tyto skupiny skins jsou věrných ideálům 60 let, jako je pití piva, rvačky, fotbalová utkání. Také hodně skins svým smýšlením řadí se mezi levicové radikály.

¹¹ MAREŠ, M. *Extremismus*. Praha, 2006, s. 38.

3 Pravicový extremismus v ČR

Již od dob středověku lze nalézt zmínky o extrémistickém jednání. Spíše než z rasové útoky šlo především o antisemitistické pronásledování židů a jejich pogromy. Tyto útoky byly však vyvolané spontánně a v té době byla nejrozšířenější organizací v Evropě a na Severoamerickém kontinentu Římsko-katolická církev, která se z dnešního pohledu v té době jako velmi radikální extremistická organizace chovala.

3.1 Počátky českého extremismu do 2. Světové války

„Na konci 19. století docházelo po celém světě k vytváření antisemitistických a organizací zaměřených především proti židům. Na našem území působila v 19. století Národní strana, která se následně rozdělila na Staročechy a Mladočechy. Mladočeští antisemité se sdružily do redakce časopisu Radikální listy. Staročestí se uskupily kolem poslance Václava Březinovského. Další významnou antisemitistickou organizací byla Katolická strana vedená V. Myslivcem. V této době napsal antisemitistické dílo Pro strach židovský také Jan Neruda.“¹²

Po vzniku Československa v roce 1918 bylo založeno několik extrémistických organizací.

„Jednou z nich byla Národní obec fašistická, což bylo mládežnické hnutí propagující fašistické myšlenky aplikované na podmínky Československa. Tato organizace se stavěla proti zvolení Eduarda Beneše Prezidentem republiky, ale také vystupovala proti nacistickému Německu a snažila se bránit svobodu republiky a někteří její členové se aktivně zapojili do protinacistického odboje. V roce 1943 byla nacisty zakázána.“¹³

Další velmi významnou organizací byla nacionalistická a částečně fašistická Vlajka, která vydávala stejnojmenný časopis. Ve svých začátcích bojovala proti demokratické politice TGM. Po roce 1939 začala opouštět svoje původní nacionalistické ideje. Jako organizace se začala ještě více radikalizovat a směřovat k nacistickému myšlení a její členové kolaborovali s nacisty a časopis Vlajka se stal

¹² NAKONEČNÝ, M. *Vlajka*. Praha, 2001, s. 242 – 250.

¹³ NAKONEČNÝ, M. *Vlajka*. Praha, 2001, s. 12 – 24.

udavačským plátkem. V roce 1943 byla rozpuštěna. Její členové byli po skončení 2. světové války souzeni pro své zločiny. Vlajka byla v ilegální formě opět obnovena ale, žádné stopy této organizace od konce druhé světové války známy nejsou. „Vznikla stejnojmenná hudební skupina, která hrála na koncertu white power music v roce 1996 v Bratislavě. V roce 1999 se začal vydávat dvouměsíčník Vlajka s logem nápadně podobným časopisu vydávaného v době během protektorátu. Tento dvouměsíčník se však distancuje od nacismu, fašismu, kolaborace a udavačství.“¹⁴

V roce 1937 se zakládá spolek Árijská fronta, který se v době protektorátu spojil s Kruhem slovanských Árijců a vzniká tak Národní árijská kulturní jednota. Tento spolek vydává časopis Árijská fronta, který byl následně přejmenován na Árijská korespondence. Organizace se snažila prosadit drastická protizidovská opatření, které vycházely z Norimberských zákonů. Organizace se v roce 1939 nakrátko spojila s Vlajkou a dalšími fašistickými organizacemi, ale interní boje a neshody vedli k jejímu rozpadu v roce 1940.

„V době protektorátu české nacistické a antisemitistické hnutí dosáhlo svého vrcholu založením spolku Protizidovská liga a za finančního přispění K. H. Franka vydával časopis Árijská boj. Tato organizace byla českou pobočkou norimberské Antijüdische Welt-Liga.“¹⁵

3.2 Pravicové hnutí po roce 1989

Po konci 2. světové války byly všechny tyto strany rozpuštěny a jejich funkcionáři souzeni. Po nastolení komunistického režimu v roce 1948 se pravicově orientované skupiny dařilo držet na okraji společnosti. Rozpuk těchto skupin přišel až s koncem 80. let dvacátého století.

Po pádu komunismu a uvolnění demokracie se na našem území rozvinulo hnutí skinheads. Toto bylo také zapříčiněno popularitou hudební skupiny Orlík. Která ve svých textech užívá nacionalistických motivy, ale také se projevovala rasisticky a nacisticky.

Jako jedno z prvních bylo založeno občanské sdružení Vlastenecká liga (VL) v roce 1993 jako organizace pražských kališníků. Její členové se v té době neskrytě hlásili k rasismu a nacismu. Časem se však od neonacistů zprostila. To že toto

¹⁴ MAREŠ, M. *Extremismus*. Praha, 2006, s. 44.

¹⁵ NAKONEČNÝ, M. *Vlajka*. Praha, 2001, s. 108.

sdužení nepatří mezi fašisticky a nacisticky smýšlející organizace uvedl ve svém rozsudku i městský soud v Praze v.r. 1998. Členové vlastenecké ligy jsou od roku 1999 veřejně neaktivní.

„Mezi mnohem radikálnější patří Bohemian Hammer skins (B.H.S.). Tato organizace je českou buňkou organizace Hammerskinns Nation. Skupina byla neaktivnější v polovině 90. let. V 90. letech měla pevnou členskou základnu čítající přes 500 členů, kteří podstupovali několikaleté testování, než byli do organizace přijati. Organizace působila především na poli pořádání koncertů white power music a distribucí a prodejem nacistických a rasistických materiálů. Během let však členská základna oslabuje a organizace i díky infiltraci policie upadá. Organizace byla částečně obnovena v roce 2004.“¹⁶

Po úpadku B.H.S. v 2. polovině 90. let byla v Čechách založena organizace Blood & Honour Division Bohemia (B&H DB). Organizace B&H DB se zabývala především osvětou, prodejem neonacistických tiskovin jako byly časopisy RAHOWA, Phoenix, Národní výzva, a světový B&H časopis Resistance. Dále se zabývala organizováním koncertů. V roce 1999 po policejní razii na jednom z koncertů a zatčení hlavních organizátorů její aktivity upadly. Tato organizace se postupem času spojila s organizací C18.

„Neoficiální hnutí Národní odpor se v době svého vzniku pokusilo neúspěšně zaregistrovat u Ministerstva vnitra. V současné době jde o nejvýznamnější neoficiální extremistické hnutí. Její členové pracují na principu Hnutí bez vůdce. Kdy každý provádí jednotlivé dílčí akce dle svého uvážení. Za doby svého působení její členové vyvolali několik potyček na demonstracích v Brně v roce 2008 a 2011. Organizace byla citelně oslabena zásahem policie, kdy v roce 2010 zadržela 10 jejích členů.“¹⁷

Pravicově smýšlející jedinci se také začali organizovat do oficiálních politických hnutí. Jednou z nich byla již zmíněná Republikánská strana Miroslava Sládka, která v současné době již není aktivní. Ale lze říci, že to byla nejúspěšnější krajně pravicová strana od roku 1989. Kdy v roce 1996 získala výsledek 8,06 % hlasů ve volbách do poslanecké sněmovny.

Další významnou politickou organizací byla Dělnická Strana. Tato byla založena roku v lednu 2003. Jejím předsedou se stal Tomáš Vandas. Je známá

¹⁶ CHMELÍK, J. *Extremismus*. Praha, 1997, s. 13-14.

¹⁷ MAREŠ, M. *Extremismus*. Praha, 2006, s. 48.

především svými pochody romským sídlištěm Janov v Litvínově. Tato strana postupem času měla vzrůstající počet hlasů ve volbách, kdy v roce 2009, těsně před svým zrušením získala 1,07 % hlasů ve volbách do Evropského parlamentu. Což není velké číslo, ale od voleb do Poslanecké sněmovny v roce 2006 kdy získala pouze 0,23 % hlasů je posuv značný. Dělnická strana byla rozpuštěna 17. 2. 2010 rozhodnutím Nejvyššího správního soudu.

Další extrémně pravicově orientovanou stranou je Národní strana. Tato strana stejně jako výše uvedené se hlásí k nacionalismu a patriotismu a tvrdě vystupují proti Romům a přistěhovalcům. Ve volbách do Evropského parlamentu v roce 2009 však dosáhla zanedbatelného výsledku 0,26 %.

4 Divácké násilí

K extremistickému chování je v ČR připojeno i divácké násilí. Toto je charakterizováno jako násilné nebo nebezpečné chování diváků v souvislosti se sportovními zápasy. Označení těchto fanoušků jako hooligans vzniklo ve Velké Británii. U nás jsou tyto osoby běžně označovány jako fotbaloví chuligáni, nebo také ultras.

„Ačkoliv bezpečnostní relevance diváckého násilí nedosahuje závažnosti např. organizovaného zločinu nebo terorismu – znamená znepokojující formu narušování veřejného pořádku. Nejedná se o jev zcela nový, v posledních letech však v České republice nabývají jeho projevy na intenzitě. S problémem diváckého násilí se potýká celá Evropa, a jedná se o fenomén vpravdě mezinárodní, přičemž však nelze přehlédnout, že některé další země Evropské unie disponují efektivněji nastaveným systémem k prevenci a eliminaci problémů s diváckým násilím spojených.“¹⁸

Divácké násilí je obvykle plánováno, má opakovaný či manifestační charakter a je realizováno relativně ohraničenou skupinou osob, jejichž jednotícím prvkem je sounáležitost s určitým klubem či národním týmem. Kromě vlastního násilí zahrnuje rovněž další formy rizikového chování, jako jsou rasistické urážky, používání extremistické symboliky či chování ohrožující bezpečnost dalších diváků, hráčů a rozhodčích (např. házením předmětů na hrací plochu). V České republice se případy diváckého násilí vyskytují nejvíce v souvislosti s konáním fotbalových utkání.

„Pokud lze srovnat legislativní úpravu této problematiky, můžeme konstatovat, že nastavené parametry jsou v Anglii i v České republice na stejné úrovni. Kde je však situace rozdílná, je oblast preventivních aktivit.

Především se jedná o:

-opatření ke stabilizaci skupin fanoušků, fanklubů a regionálních komunit fanoušků pomocí doprovázení a podílení se na skupinových

-komunikaci mezi jednotlivými aktéry fotbalových zápasů (policíí, fanoušky, zástupci klubu, pořadatelskou službou),

-podporu a posilování individuálních iniciativ a odpovědnosti mezi fanoušky.

¹⁸ . SMOÍK J., Bezpečnost na fotbalových utkání v Anglii a Walesu. *Policista*. 2008, č. 11. s. 18-19.

-nekomerční volnočasové nabídky (fotbalové turnaje, možnost sportování v centrech měst) atp. ¹⁹

Ještě v nedávné době byl problém spolupráce Policie ČR a Českomoravského fotbalového svazu, který neměl zájem se na řešení tohoto problému podílet. „I přes podpis Dohody mezi Policií ČR a ČMFS a účasti na dalších přípravných jednáních zde nebyla reálná ochota tehdejšího končícího svazového vedení tuto problematiku řešit. To se například projevilo v tom, že někteří z bývalých svazových funkcionářů odmítali Dohodu mezi Policií ČR a ČMFS i další schválené postupy (Manuál pro fotbalové kluby) akceptovat s tím, že je neschválil výkonný výbor ČMFS a stavěli se za zrušení celého nově vypracovaného systému. Tato situace se změnila až po zvolení nového vedení ČMFS v červnu 2009, které začalo bezprostředně po svém zvolení na naplňování cílů koncepce aktivně spolupracovat a postavilo se za tuto právní úpravu a celou koncepci i při jednáních na půdě Poslanecké sněmovny. ČMFS a Policie ČR také zřídily mezirezortní pracovní skupinu, Komisi pro potírání rasismu a extremismu na stadionech, která má za úkol řešit problematiku extremistických projevů. Tato pracovní skupina se sešla poprvé v lednu 2010. Jejími členy jsou (mimo představitelů ČM

FS a Policie ČR) i zástupci fotbalových klubů a disciplinární komise ČMFS. ²⁰

4.1 Projevy diváckého násilí

„Na fotbalových stadionech, ale i mimo ně jsou nečastějšími projevy diváckého násilí: vniknutí na hrací plochy, házení předmětů na hrací plochu, házení předmětů na aktéry hry, výtržnosti, vandalismus, konflikty s užitím verbálního i brachiálního násilí. Obvyklá je i kombinace všech těchto forem. Jsou časté sjednané násilné střety fanoušků jednotlivých klubů, které spolu mají sehrát zápas. Tyto střety se odehrávají na parkovištích, parcích a ulicích v okolí stadionu, či na přístupových cestách.

Častým jevem také bývá ničení vnitřního vybavení dopravních prostředků, házení předmětů na doprovodné policejní kordony, a rabování obchodů a čerpacích

¹⁹ BUREŠ R., Prevence diváckého násilí při sportovních utkání. *Policista*. 2007, č. 9. s.19.

²⁰ MVČR, *Zpráva o situaci v oblasti diváckého násilí, dopadu koncepce v praxi a navržených dalších opatření*. Praha 2010, s. 11.

stanic.“²¹

Rozporuplnou věcí se zdá být je užití pyrotechniky přímo v areálu stadionu. „Některé fotbalové kluby uvažují o povolení tzv. řízené pyrotechniky při fotbalových utkáních. ČMFS a PČR s tímto nesouhlasí.

Ze strany některých skupin fotbalových fanoušků je uvažováno o používání pyrotechniky jako nátlakového prostředku proti fotbalovým klubům, které nechtějí povolit řízenou pyrotechniku na svých stadionech. Tyto aktivity byly zaznamenány i v dalších evropských zemích (zejména Rakousko, Německo) pod jednotícím heslem *pyro není zločin*.

Používání pyrotechniky na stadionech bude i nadále předmětem jednání mezi kluby, zástupci fanoušků a ČMFS.

Fanoušci, k efektivnějšímu prosazení svých požadavků, používají v rostoucí míře organizovaného postupu, kdy se často spojují i příznivci navzájem zneprátelených fotbalových klubů (obdobně, jako je tomu např. ve Spolkové republice Německo či v Itálii). Tento trend bude narůstat.“²²

V tomto případě je důležité posoudit, jaké nebezpečí by představovala pyrotechnika schválená a dodaná pořadatelem utkání, proti pyrotechnice, kterou si přes veškerá bezpečnostní opatření dokážou fanoušci na stadion přinést.

„Z hlediska zajišťování bezpečnosti při sportovních utkáních je důležité, že se podařilo v podstatě zcela vymazat z českého fotbalového prostředí střety, které by se odehrávaly přímo na stadionu mezi jednotlivými tábory hooligans. Konflikty tohoto rázu se přesunují mimo stadiony do předem vytipovaných lokalit, kde je riziko odhalení ze strany Policie ČR minimální. V posledním období výrazným způsobem poklesl také počet těchto domluvených střetů a též se výrazně snížil počet jejich účastníků.“²³

4.2 Zajištění bezpečnosti na stadionu

V České republice jsou stále problémy s fotbalovými chuligány. V boji proti těmto skupinám by bylo vhodné si vzít příklad z Anglie, která v minulosti měla s tímto společensky nechtěným chováním velké problémy, ale podařilo se jí ho ze

²¹ MAREŠ, M., SMOLÍK, J., SUCHÁNEK, M., *Fotbaloví chuligáni*. 1. vyd. Brno, 2004, s.14-15

²² ČECH A., *Podklady k řešení problematiky diváckého násilí*, Praha, 2010, s. 2.

²³ MVČR, *Zpráva o situaci v oblasti diváckého násilí, dopadu koncepce v praxi a navržených dalších opatření*. Praha, 2010, s. 23.

své společnosti téměř odstranit. A udělat z fotbalového zápasu rodinou zábavu, kde přijdou otcové se svými syny užít si atmosféru velkého fotbalového zápasu bez obav, že by jim hrozilo nějaké nebezpečí od ostatních fanoušku, at' spřízněného s jejich klubem, nebo fanouška soupeře. Popřípadě se dostali mezi střet policie a skupiny ultras.

„Pokud lze srovnat legislativní úpravu této problematiky, můžeme konstatovat, že nastavené parametry jsou v Anglii i v České republice na stejné úrovni. Kde je však situace rozdílná, je oblast preventivních aktivit.

Především se jedná o:

- opatření ke stabilizaci skupin fanoušků, fanklubů a regionálních komunit fanoušků pomocí doprovázení a podílení se na skupinových

- komunikaci mezi jednotlivými aktéry fotbalových zápasů (policíí, fanoušky, zástupci klubu, pořadatelskou službou),

- podporu a posilování individuálních iniciativ a odpovědnosti mezi fanoušky

- nekomerční volnočasové nabídky (fotbalové turnaje, možnost sportování v centrech měst) atp. ²⁴

„V současné době se na výše uvedených projektech a opatřeních již několik let pracuje. Policie ČR velmi úzce spolupracuje zejména s Českomoravským fotbalovým svazem (ČMFS). V lednu 2009 byla podepsána Dohoda o spolupráci mezi PČR a ČMFS, která nahradila stávající „ujednání o spolupráci“ z roku 2006. V nové dohodě byly plně využity praktické zkušenosti i znalost normativních aktů. Obsah dohody byl použit ČMFS jako základ pro vytvoření vylepšených nových pravidel, která následně ČMFS uplatňuje při licenčním řízení pro novou sezónu 2010/2011. Za účelem zajištění bezpečnosti osob a ochrany majetku ve sportovním zařízení je vlastník sportovního zařízení, u kterého to bezpečnostní situace vyžaduje (nikoliv tedy každého sportovního zařízení), povinen vydat a zveřejnit návštěvní řád, ve kterém, podle místních podmínek, stanoví zejména pravidla pro vstup návštěvníků do sportovního zařízení a pravidla chování návštěvníků a osob bezprostředně vykonávajících pořadatelskou službu ve sportovním zařízení. Obecní úřad pak vykonává v přenesené působnosti kontrolu nad dodržováním této povinnosti. Na základě jednání mezi ČMFS a PČR a za účasti vybraných fotbalových klubů, byl vytvořen vzorový návštěvní řád, který je používán s místními specifikacemi v celé I.

²⁴ TEJCHMAROVÁ L., Návrhy opatření k řešení problematiky diváckého násilí. *Policista*. 2008, č. 11, s. 19.

a II. fotbalové lize a při mezinárodních zápasech. Tento vzorový návštěvní řád vychází také Rady EU č. 2002/C-22/01, ve znění novely č. 2006/C-322/01.²⁵

„Většina klubů obecně mění svůj přístup k plnění zákonných povinností. Že se tak začíná úspěšně dít je také patrné z toho, že žádný závažný exces po nabytí účinnosti nové právní úpravy nenastal. A to i díky tomu, že kluby začínají mít zájem na udržení pořádku na sportovním utkání a kladou důraz na zvýšení svých bezpečnostních postupů a standardů. Je tak možné konstatovat, že byla potvrzena správnost teze Ministerstva vnitra a Policie ČR o tom, že bezpečnost je věcí všech, tedy nejenom státu a územních samospráv, ale i dalších subjektů, včetně subjektů soukromoprávních, a že tyto subjekty disponují dostatečnými prostředky k tomu, aby se zhostily této své části odpovědnosti.

Je však nutno poznamenat, že se změnou právní úpravy zák. č. 115/2001 o podpoře sportu od ledna 2009 se součinnost Policie ČR a „velkých klubů“ prakticky vůbec nezměnila. Na stadionech, jako je Sparta, Slavia, Liberec, Teplice, Mladá Boleslav, byla činnost Policie ČR a pořadatelské služby již před účinností změny založena na praxi, že pořadatelé vykonávají veškerou činnost a Policie ČR zasahuje pouze na žádost pořadatele, nebo tehdy, kdy zákrok již nesl odkladu. Proto přechod na „nový model“ nebyl ve velkých klubech prakticky znatelný. Navíc, tyto velké kluby vždy spolupracují s policií velmi kvalitně.²⁶

Z výše uvedeného vyplývá, že osoba odpovědná, za udržení pořádku na stadionu je pořadatel. Stávající právní úprava vybavuje člena pořadatelské služby vzhledem k povaze sportovního podniku dostatečnými pravomocemi k udržení pořádku a bezpečnosti na stadionu, pokud pomineme nejagresivnější případy organizovaného a plánovaného diváckého násilí, jehož monitorování a potírání zůstává i nadále jedním z úkolů Policie České republiky.

„Hlavní oprávnění pořadatele vycházejí zpravidla z návštěvního řádu, který mimo jiné stanoví pravidla chování fanoušků a důsledky porušení těchto pravidel např. oprávnění pořadatele vyvést fanouška, který tento řád porušuje. Existují však i situace, na které návštěvní řád nepamatuje, situace, které vyvolávají u pořadatele obavu z následků razantního zákroku apod. Pro zvládnutí takových situací musíme použít pravidla obsažená v obecnějších normách. Takovým obecným pravidlem, na které pořadatel může v popsané situaci spoléhat, je jednak oprávnění každého omezit

²⁵ ČECH A., *Podklady k řešení problematiky diváckého násilí*. Praha, 2010. s. 2.

²⁶ ČECH A., *Podklady k řešení problematiky diváckého násilí*. Praha, 2010. s. 2 - 3.

osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté dle § 76 odst. 2, z.č. 141/1961 Sb. Pro potřeby zákroků pořadatelské služby je využití tohoto obecného oprávnění velmi výhodné, neboť na rozdíl od běžného občana, který se tváří tvář agresivnímu chování nedokáže rychle zorientovat a zpravidla takové oprávnění nevyužije. Správně sestavená pořadatelská služba natolik fyzicky i technicky disponována a poučena, aby takové oprávnění plně využila ve prospěch plnění svěřených úkolů. Přistihne-li tedy pořadatelská služba problémové diváky při činnosti, která splňuje znaky trestného činu, je bez dalšího oprávněna omezit takové osoby na svobodě a předat je Policii České republiky, aniž by se musela obávat toho, že překračuje pravomoci běžného pořadatele. Je samozřejmostí, že pořadatelská služba může být vzhledem k účelu svého zřízení k plnění takového oprávnění i patřičně vybavena (pouta, vhodná místnost apod.). K využití oprávnění postačuje, když se pořadatel na základě vyhodnocení situace důvodně domnívá, že může jít o jednání, které splňuje znaky trestného činu.

Nejdůležitějším institutem v souvislosti s možností pořadatele zakročit proti agresorovi na fotbalovém utkání je nutná obrana dle § 29 z.č. 40/2009 Sb., popř. užití ustanovení dle § 2 z.č. 200/1990 Sb. Podstatou nutné obrany je odvrácení nebezpečí, které vzniká útokem člověka na společenské vztahy chráněné uvedenými právními předpisy, činem který by byl jinak trestným činem (či by byl přestupkem), namířeným proti útočníkovi. Základním omezením je, že jednání pořadatele nesmí být zcela zjevně nepřiměřené způsobu útoku. Dalším využitelným institutem v určitých případech může být tzv. krajní nouze dle § 28 z.č. 40/2009 Sb. Podstatou krajní nouze je oprávnění každého porušit něčí práva za účelem odvrácení nebezpečí hrozícího zájmu chráněnému trestním zákonem. Za nebezpečí v tomto smyslu je třeba považovat ohrožení jinak než útokem člověka. Jde tedy o situace, kdy hrozí nebezpečí přírodní katastrofy, nehody, havárie.²⁷

„Zcela nejefektivnějším nástrojem udržení bezpečnosti uvnitř sportovního zařízení je možnost provozovatele podmínit vstup do zařízení splněním požadavků uvedených v návštěvním řádu. Vstup na stadion je vstupem do neveřejného prostoru, na který se vztahují základní principy vlastnického práva. Tudíž pořadatel rozhoduje o tom, kdo a za jakých podmínek bude vpuštěn do prostoru stadionu. Návštěva stadionu je založena na úplatném smluvním vztahu diváka a pořadatele a záleží na

²⁷ MVČR, *Manuál pro fotbalové kluby*. Praha, 2008, s. 8-9.

svobodné vůli obou stran smlouvy, zda budou ochotny do vztahu vstoupit. Logicky se vychází z předpokladu, že pořadatel hodlá svým podnikáním utržit zisk, není však možné po něm požadovat, aby na svůj podnik vpouštěl osoby, které jeho průběh narušují. Proto musí účastník smluvního vztahu strpět aplikaci různých opatření stanovených pořadatelem, pokud chce službu užívat. Tato opatření samozřejmě nesmí být postavena na diskriminačních základech. Pořadatele tedy mají možnost diváky legitimovat nebo je prohledávat za účelem zjištění, zda se na stadion nesnaží pronést nebezpečný materiál. Tyto opatření upravují kluby v návštěvních řadech svých stadionů. Možnost pořadatelů legitimovat návštěvníka u vstupu a zkontrolovat, zda u sebe nemá nebezpečný materiál, není výkonem oprávnění, které by jinak zákon svěřoval za splnění daných podmínek Policii ČR, ale výkonem práva soukromého, které vstup do soukromého prostoru, k němuž mu svědčí vlastnické, nebo obdobné právo, může podmínit podle svého uvážení. Zakoupením vstupenky na utkání návštěvník vstupuje do smluvního vztahu, ve kterém návštěvní řad figuruje jako součást závazných obchodních podmínek. Pořadatel není ovšem oprávněn zjišťovat totožnost takového návštěvníka, který již do prostoru stadionu vstoupil a provádí v něm činnost, která není slučitelná s představami pořadatele o bezpečném průběhu zápasu, nebo porušuje ustanovení návštěvního řádu. Pořadatel však může nevhodně se chovajícího návštěvníka vyvést a požádat policistu o zjištění jeho totožnosti podle ustanovení § 63 odst. 2, písm. k) z.č. 273/2008 Sb.²⁸

Kvalitní práce pořadatelské služby je pouze jedna ze součástí komplexu opatření, aby fotbalový zápas v našich podmínkách proběhl bez výraznějších problémů a narušování ze strany fotbalových chuligánů. Bohužel morálka a výchova českých fanoušků, nedosáhla takové úrovně, aby bylo možné stavět stadiony bez bezpečnostních plotů, které budou oddělovat hřiště od tribun, nebo jednotlivé tribuny od sebe, v závislosti na tom, zda je sektor určen pro hostující nebo domácí fanoušky. Přitom snem každého slušného fanouška je stav přibližující se současnému stavu v Anglii, kdy první řady tribun od outové čáry dělí pouze několik málo metrů a reklamní poutače. Infrastruktura stadionu musí účinně oddělit soupeřící skupiny fanoušků jak u vchodu, tak na samotném stadionu. Používají se jen stadiony nebo části stadionů, které vyhovují vnitrostátním nebo mezinárodním bezpečnostním standardům.

²⁸ MVČR, *Manuál pro fotbalové kluby*. Praha, 2008, s. 13-17.

Minimální bezpečnostní standardy:

„Vnější hranice stadionu jsou vymezeny plotem, který brání jakémukoli způsobu nekontrolovaného vniknutí osob, předmětů nebo látek.

Existuje dostatek východů, které nemohou zároveň sloužit jako vstupy a které poskytují dostatečně bezpečnostní záruky v případě evakuace ven ze stadionu nebo na hrací plochu.

Stadion a jeho základní části musí splňovat nezbytné požadavky týkající se požárních předpisů, odolnosti a konstrukční stability.

Řidiči středisko, které slouží zástupcům bezpečnostních složek, záchranné služby a pořadatelům coby koordinační místo v průběhu zápasu, je vybaveno nezbytným technickým zařízením uzavřeného bezpečnostního okruhu, systémem bezpečnostních kamer a místním rozhlasem pro informování diváků. Tyto kamery musí umožňovat záznam všech incidentů a určení jejich původců.

Stadion má stanici lékařské pomoci a dostatečné zdravotnické vybavení odpovídající kapacitě stadionu.

Soupeřící skupiny fanoušků jsou odděleny přiměřenými prostředky.

Na stadionu musí být nezbytné nápisy a piktogramy, které dovedou diváky k nouzovým východům a do sektoru, pro který mají vstupenku.

Maximální kapacita každého sektoru musí být určena v souladu s bezpečnou kapacitou stadionu.

Stadion musí být pravidelně udržován a všechny uvolněné a poškozené části, veškerý odpad nebo předměty, které by mohly být používány k vrhání, nebo jako zbraň, by měly být opraveny nebo odstraněny.

Technická, elektrická a plynová zařízení musí být instalovaná a udržovaná v souladu s platnými obecnými předpisy.²⁹

„V neposlední řadě se také jedná o spolupráci s fanoušky i v době mimo konání utkání, jedná se spíše o preventivní činnost, ale je též velice podstatná. Fotbalové kluby a federace by se měly naučit orientovat se na své fanoušky, přiblížit se jim a navázat s nimi přátelské vazby. Osvědčil se zejména systém, na jehož základě je jeden funkcionář klubu s rozhodujícími pravomocemi pověřen vztahy s fanoušky. Taková osoba garantuje fanouškům klubovou podporu a zodpovídá za věcnou a plynulou komunikaci mezi fotbalovým oddílem a fanoušky. Větší kluby by

²⁹ MVČR, *Manuál pro fotbalové kluby*. Praha, 2008, s. 25.

měly založit oddělení práce s fanoušky, která by se věnovala rozvíjení dobrých vztahů s fanoušky. V závislosti na povaze klubu se může jednat o prodej vstupenek,

organizaci utkání, šíření informací o klubu, pořádání společných cest na utkání atd. Mnohé evropské kluby na podobných pozicích zaměstnávají samotné fanoušky, kteří fungují jako prostředníci mezi klubem a jeho fanoušky. Důležitá je rovněž cílená práce s fanoušky jako součást preventivních činností. Základním principem cílené práce s fanoušky je práce profesionálů přímo v terénu, zaměřena především na skupiny mladých fotbalových fanoušků. Rozhodnutí, která se jich týkají, je vhodné s fanoušky konzultovat. V rámci preventivních aktivit je nutné tlačít fotbalové kluby směrem k větší aktivitě vůči svým fanouškům. Jedním z mála pozitivních příkladů může být fotbalový klub Slovan Liberec. V současné době se v této oblasti angažuje i Sparta a Slavia Praha. Lze předpokládat, že i v České republice se tato specifická oblast sociální práce stane etablovanou a uznávanou oblastí, a že ojedinělé fanouškovské projekty se osvědčí a budou je následovat mnohé další.³⁰

4.3 Zajištění bezpečnosti před a po utkání

Riziko ohledně výtržností spojených s diváckým násilím nehrozí pouze v průběhu, nebo těsně před začátkem, či krátce po konci sportovního utkání, kdy se fanoušci nachází na stadionu. K výtržnostem dochází i během cesty, ať už v prostředku hromadné dopravy, nebo při pochodem městem na stadion. Jak je zřejmé z předchozí kapitoly za zabezpečení klidného průběhu utkání, vstupu a opuštění stadionu je zodpovědná především bezpečnostní služba, pořádek během přepravy fanoušků do města konání a na přístupových trasách ke stadionu je odpovědná především PČR. Obecné postupy a činnost PČR při přípravě a během konání extremistického setkání jsou uvedeny v kapitole 6.2, dalo by se říci, že činnost zde bude až na několik postupů, které jsou rozebrány níže, obdobná.

Opakovaně se objevují případy projevů diváckého násilí ze strany fanoušků, kteří se přepravují na utkání hromadně, a to zejména při přepravě vlaky. Využijí-li fanoušci běžných spojů Českých drah a dojde-li z jejich strany k násilným projevům, je zcela nezbytné, aby Policie ČR plnila své zákonné úkoly a chránila jak bezpečnost

³⁰ MVČR, *Manuál pro fotbalové kluby*. Praha, 2008, s. 27-28.

a zdraví osob, které se takovým spojem přepravují, tak majetek společnosti České dráhy, který je agresivním jednáním fanoušků ohrožen.

„Jiná situace však nastane, pokud České dráhy vypraví speciální, tzv. fanouškovský vlak. Ustálená praxe předpokládá, že Policie České republiky bude zcela samozřejmě a bez nároku na náhradu nákladů takový vlak doprovázet a nasadí potřebný počet policistů pro případ zvládnutí násilně se chovajícího davu. Nelze však odhlédnout od skutečnosti, že České dráhy vstoupily s fanoušky do smluvního vztahu o přepravě na zápas zcela dobrovolně a taková činnost je součástí jejich podnikatelského rizika. Policejní ostraha, kterou stát bezplatně poskytuje, je však placena ze státního rozpočtu. Prosté náklady, které Policii České republiky vznikají v souvislosti s doprovodem tzv. fanouškovských vlaků, lze vyčíslit jako mzdové prostředky násobené počtem nasazených policistů a počtem hodin, po které doprovod probíhá. Počet doprovázejících policistů závisí na rizikovitosti utkání. U rizikovějších zápasů se počet nasazených policistů pohybuje v řádech desítek. Je proto nutné analyzovat, zda je taková praxe pro stát výhodná a nadále udržitelná. Proto s přihlédnutím ke specifickým konkrétní problematice a vzhledem k vysokým nákladům Policie ČR na ostrahu vlaků převážejících fotbalové fanoušky a zároveň vzhledem k výši, kterou dopravce dotuje vypravení takových vlaků, je třeba provést

ze strany Ministerstva dopravy a Policie České republiky komplexní analýzu, jejímž cílem bude určit, zda nevýhodná cenová politika v této oblasti kompenzuje snížení bezpečnostních rizik.“³¹

Varianta dopravy fanoušků jiným způsobem např. autobusy, běžné spoje a individuální doprava a s tím spojené rozdělení fanoušků na několik menších skupin, také není bez rizik. V tomto případě hrozí nebezpečí, že dojde ke společné cestě několika osobních motorových vozidel a autobusů, kdy policie bude muset zapojit služební dopravní prostředky a fyzické síly, aby mohla provádět doprovod během celé cesty od místa startu do místa konání zápasu, aby nemohlo dojít k rabování obchodů a benzinových čerpacích stanic.

V tomto případě se celý konvoj všech vozidel fanoušků zavře do kordonu policejních vozidel, která během jízdy budou průběžně uzavírat všechny sjezdy z hlavní trasy a vjezdy k benzinovým čerpacím stanicím, aby nemohlo dojít k rozštěpení konvoje. Vjezd bude umožněn pouze na předem určené čerpací stanice,

³¹ TEJCHMAROVÁ L., Návrhy opatření k řešení problematiky diváckého násilí. *Policista*. 2008, č. 11, s. 5.

kteře k tomuto účely budou takticky vhodné. K výběru této čerpací stanice je nutné přihlédnout především k počtu vozidel a množství fanoušků a jejímu okolí.

4.4 Rozdělení skupin násilníků dle klubů

Každý fotbalový klub, ať už hraje republikové nebo okresní soutěž, má své fanoušky. U velkých klubů určité množství těchto fanoušků patří do skupiny chuligánů. Rozložení těchto chuligánů bylo hlavní téma řízeného rozhovoru vedeného dne 20. 2. 2013 s policistou skupiny kriminální policie a vyšetřování okresního ředitelství Prahy IV zabývající se problematikou extremismu a diváckého násilí. Tyto informace jsou však z taktických důvodů pro širší veřejnost utajeny, a proto nemohou být v této práci prezentovány. Policejní statistiky ohledně ultras jednotlivých klubů centrálně shromažďovány nejsou. Informace o nich jsou předávány mezi pracovníky jednotlivých krajských ředitelství PČR pouze v případě konání rizikového fotbalového utkání. Lze však obecně říci, že opravdových fotbalových ultras je i u velkých klubů jako jde Sparta a Slavia Praha, nebo třeba Baník Ostrava pouze několik málo desítek. Zbytek fanoušků, jichž mohou být i stovky a jejichž jednání je možno považovat za extremistické jsou méně radikální, ale jejich chování je ovlivněno právě tou malou skupinou ultras, kterými se nechají strhnout. Níže uvedené informace o fanoušcích jednotlivých klubů jsou získány z informací volně přístupných na internetu.

„**SK Slavia Praha** - severní tribuna domácího stadionu v Edenu čítá v rozmezí 2500 - 4000 aktivně fandících fanoušků. Na venkovní zápasy po Čechách většinou vyráží od 400 do 2000 slávistů. Na Moravu jsou již počty slabší a pohybují se kolem 200 až 400 hlav.

Mezi skupiny chuligánské patří hlavně tradiční skupiny Youngsters, Red white supporters a Brigade 97. Ultras skupin je podstatně méně a jako hlavní lze považovat skupinu Ultras Slavia, ve které figurují zejména hlavní postavy slávistické Ultras scény. Dále jsou zde pak mladí Gang Of Slavia, kteří však s Ultras Slavia velmi úzce spolupracují a jsou spíš její součástí. Všechny ultras skupiny tvoří celek pod označením Tribuna Sever.³²

„**FC Baník Ostrava** – kotel čítá v závislosti na soupeři od 200 do 600 hlav.

³² *Tribuna sever*[online]. 2011 [cit. 2013-10-04]. Dostupné z WWW: < <http://www.slaviaultras.cz/t/Ultras-Slavia/>>.

Na venkovních zápasech se pohybuje od 50 do 500 lidí.

Mezi ultras patří skupiny Apple commando a Chachaři. Fungují i další malé spolky, ale nejde o žádné ultra skupiny. Jednotliví členové se mísí a celkově vystupují jako společný tábor, což platí i pro výše uvedené.

FC BRNO 1913 – Na domácí zápasy chodí do kotle od 200 až přes 1000 na atraktivní zápasy. Na hostující zápasy dojíždí v průměru 60 - 150 lidí.

Mezi skupiny patří Johnny Kentus gang (jkg), Torcida, Division S, Kohoutky gang, ultras brno, Cheeky Boys a Ortodox.³³

„**FC Viktoria Plzeň** - po rekonstrukci stadionu se většina fanoušků až na pár skupin usídlila na severní tribuně, kde se schází k v počtech v rozmezí cca 300 až 1000 aktivně povzbuzujících fanoušků. Na výjezdech je velice kolísavý počet. Například na Moravě kolem 50 fans. Po Čechách to bývá až 400.

Mezi ultras skupiny patří Ultra Side - Důležitá skupina tvořená partou vesměs mladých lidí tíhnoucích k tradičnímu ultra hnutí. Aktivní při organizaci chorea a zejména pyro akcí, které patří k jejich velkým vášním. Klatováci - Další důležitá skupina s nesmírně bohatou historií, kdy například v minulosti fungovala jako samostatná ekipa v koalici BKS (Brno, Klatovy, Slovan). Dnes však spíše formální uskupení sdružující aktivní fans, ultras i hools z Klatovského regionu podporující Viktorku. Domovská skupina několika vůdčích osobností fanscény na Viktorce. Service Squad - Pátevní skupina chuligánky FC Viktoria Plzeň, která podobně jak Ultra Side vzešla z "temných let". Vznikla s jasným plánem pracovat na vylepšení pozice plzeňských hooligans na české scéně, což se bohužel daří s kolísavými úspěchy. Prioritou této skupiny je boj za Viktorku v ulicích, ale část členů je aktivní i v kotli a též jako Ultra Side a Klatováci na domácích zápasech sídlí na severní tribuně v sektorech P a R. Divize Kaznějov - Jedná se sice o novější skupinu, avšak tvořenou lidmi, kteří jako určitá parta navštěvovali aktivně domácí zápasy i výjezdy již daleko dříve. Skupina sdružuje fanoušky, ale i radikály zejména z Kaznějova a severního Plzeňska. Viktoria Siempre - mladá skupina orientující se na Ultra hnutí. Má za sebou již více či méně úspěšné pokusy o zorganizování choreografií a v posledních sezonách slušně aktivní na výjezdech. Prakticky jakási alternativní

³³ *White resistance*[online]. 2013 [cit. 2013-10-04]. Dostupné z WWW: <://whiteresistance.jex.cz/menu/hooligans>.

³⁸ *Hooligans*[online]. 2007 [cit. 2013-10-04]. Dostupné z WWW:<<http://www.hooligans.cz/component/joomsport/team/1/13?Itemid=108>>.

skupina k zavedenějším Ultra Side, i když je zjevná naděje na úspěšnou vzájemnou kooperaci.³⁴

„**Sparta Praha**-na domácí zápasy se pravidelně dostavuje 200 – 300 fanoušků. Na derby se Slávií, zápasy s Baníkem, nebo zápasy mezinárodních soutěží až 1000 fanoušků. Na venkovní zápasy kolem 100.

Mezi radikální skupiny patří Brigáda drápek z lasičky, Red pirates Sparta, Frakce rudý úder, mezi nejradikálnější patří skupina Prague Boys.³⁵

„**SK Sigma Olomouc** – Domácí zápasy navštěvuje asi 500 fanoušků, na venkovní vyjíždí dle atraktivity a vzdálenosti do 200 fanoušků.

V Olomouci jsou dvě významné skupiny chuligánů. Jendá se o N.s. commando 88, které má asi 40 členů a Hooligans hovada zubr. čítající členů 25.

FC Slovan Liberec – Domácí kotel navštěvuje 150 - 600 lidí, na venkovní je počet 15 – 200, v mimořádných případech až 1000.

Mezi radikální skupiny patří ultras, d.b.s. (death boys slovan, prý jsou jen fans) a n.b.s. (nisa boys slovan).

FC Baník Ostrava – kotel čítá v závislosti na soupeři od 200 do 600 hlav. Na venkovních zápasech se pohybuje od 50 do 500 lidí.

Mezi ultras patří skupiny Apple commando a Chachaři. Fungují i další malé spolky, ale nejde o žádné ultra skupiny. Jednotliví členové se mísí a celkově vystupují jako společný tábor, což platí i pro výše uvedené.

FC BRNO 1913 – Na domácí zápasy chodí do kotle od 200 až přes 1000 na atraktivní zápasy. Na hostující zápasy dojíždí v průměru 60 - 150 lidí.

Mezi skupiny patří johny kentus gang (jkg), torcida, division s, kohoutky gang, ultras brno, cheeky boys a ortodox.³⁶

³⁵ Hooligans[online]. 2007 [cit. 2013-10-04]. Dostupné z WWW:<<http://www.hooligans.cz/component/joomsport/team/1/8?Itemid=109>>.

³⁶ White resistance[online]. 2013 [cit. 2013-10-04]. Dostupné z WWW: <://whiteresistance.jex.cz/menu/hooligans>.

5 Trestně právní důsledky extremistického chování

Česká republika je vázána několika mezinárodními úmluvami týkající se odstranění rasismu ze společnosti. Jde např. o Mezinárodní pakt o občanských a politických právech³⁷, Evropská úmluva.³⁸ Základní mezinárodní smlouvou, ze které se výše uvedené dohody vycházejí, je Úmluva o odstranění všech forem rasové diskriminace³⁹. Tato úmluva byla přijata v roce 1965 XX. zasedáním OSN. Rasovou diskriminací se v této úmluvě rozumí jakékoli rozlišování, vylučování, omezování nebo zvýhodňování založené na rase, barvě pleti, na rodovém, národnostním, nebo etnickém původu, jehož cílem, nebo následkem je znemožnění nebo omezení uznání, užívání nebo výkonu lidských práv a základních svobod na základě rovnosti v politické, hospodářské, sociální, kulturní, nebo v kterékoli jiné oblasti veřejného života. Každý smluvní stát je povinen s využitím všech vhodných prostředků, včetně zákonodárných opatření zakázat, nebo odstranit rasovou diskriminaci prováděnou jakoukoli osobou, skupinou nebo organizací.

V rámci interních zákonných norem České republiky je tato problematika upravena v zákoně č. 40/2009 Sb., Trestní zákoník, v hlavě X trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných, díl 5. trestné činy narušující soužití lidí konkrétně § 355 a §356, a také v hlavě XIII Trestné činy proti lidskosti, proti míru a válečné trestné činy, díl 1 Trestné činy proti lidskosti. § 400, § 403 a §404.

Dále jsou uvedeny jako kvalifikovaná skutková podstata trestného činu (SPTČ), kdy je v potaz brána pohnutka pachatele (zášť vůči určité rase, etnické skupině, národnosti, politickému přesvědčení, vyznání, nebo ateismu), ve 2. odst. § 145 a § 146 Těžké ublížení na zdraví a Ublížení na zdraví, § 149 Mučení a jiné nelidské zacházení, § 170 Zbavení osobní svobody, § 175 Vydírání, § 329 Zneužití pravomoci úřední osoby, § 352 Násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci, § 382 Porušování práv a chráněných zájmů vojáků stejné hodnosti, § 383 Porušování

³⁷ *Dokumenty OSN* [online]. 2013 [cit. 2013-23-03]. Dostupné z WWW: <<http://www.osn.cz/dokumenty-osn/soubory/mezinar.pakt-obc.a.polit.prava.pdf>>.

³⁸ *Council of Europe* [online]. 2013 [cit. 2013-23-03]. Dostupné z WWW:<http://www.echr.coe.int/NR/rdonlyres/82E3CE7F-5D3D-46EB-8C13-4F3262F9E20B/0/Convention_CES.pdf>.

³⁹ *Dokumenty OSN* [online]. 2013 [cit. 2013-23-03]. Dostupné z WWW:<<http://www.osn.cz/dokumenty-osn/soubory/umluva-ras.diskriminace.pdf>>.

práv a chráněných zájmů vojáků podřízených nebo nižší hodností a ve 3. odst. § 140 Vražda, § 172 Zavlčení, § 183 Porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí, § 228 Poškození cizí věci.

Problematika diváckého násilí při narušení sportovního utkání je v tomto zákoně jako základní SPTČ řešena v § 358 Výtržnictví. Sportovní chuligáni se mohou dopustit i dalších trestných činů, jejichž SPTČ se sportovním utkáním nijak nespojují. Jsou to například TČ proti životu a zdraví dle § 145 Těžké ublížení na zdraví, § 146 Ublížení na zdraví, § 158 Rvačka, TČ proti majetku dle § 228 Poškození cizí věci, a TČ proti pořádku ve věcech veřejných dle § 325 Násilí proti úřední osobě.

Mimo jednotlivé SPTČ je v obecné části tohoto zákona uveden trest, který byl do tohoto zákona začleněn právě z důvodu rozmáhajícího se problému diváckého násilí a výtržnictví na stadionech. Jedná se o alternativní trest dle § 76 Zákaz vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce.

5.1 Hanobení národa, etnické skupiny, rasy a přesvědčení

„Ustanovení § 355 chrání klidné občanské soužití proti veřejnému hanobení směřující proti jednomu ze základních práv a to ústavně-právnímu principu rovnosti lidí bez rozdílu národnosti, jazyka, rasy, politického přesvědčení a náboženství. Objektivní stránka se týká veřejného hanobení některého z národů, jeho jazyk, některou etnickou skupinu, nebo rasu, nebo skupinu osob pro jejich skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání, nebo proto, že jsou skutečně, nebo domněle bez vyznání.“⁴⁰

„Hanobením je hrubě urážlivý projev, kterým může dojít k hrubému znevážení, potupení, nebo zesměšnění národa, jeho jazyka, etnické skupiny nebo rasy, či skupiny obyvatel. Může se jednat o projev mluvený, psaný, vyobrazený i jiný. Urážlivost může spočívat v jeho obsahu způsobu jeho vyslovení, způsobu jeho provedení i jiných okolnostech, ovšem se musí jednat o veřejný projev. Subjektivní stránka vyžaduje úmysl.“⁴¹

Trestem za spáchání základní SPTČ jsou až dva roky, za kvalifikovanou dle

⁴⁰ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 789.

⁴¹ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 790.

odst. 2 jsou až roky tři.

5.2 Podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo omezování jejich práv a svobod

„Ustanovení § 356 chrání rovnost lidí bez rozdílu národnosti, rasy, náboženství, třídních či jiných skupinových rozdílů. Spáchání této SPTČ spočívá ve veřejném podněcování k nenávisti k některému národu, rase, etnické skupině, náboženství, třídě, nebo jiné skupině osob, nebo k omezování práv a svobod jejich příslušníků, nebo ve spolčení, či sročení k takovému činu.“⁴²

„Podněcování znamená projev, kterým pachatel zamýšlí vzbudit u jiných osob nenávist k některému z národů, rase, etnické skupině, náboženství, třídě, popř. podnítit jednání u jiných osob, které povede k omezování práv a svobod jejich příslušníků. Spácháním tohoto činu nemusí dojít k následku, k dokonání stačí projev, jehož obsahem je podněcování. Pachatelem může být kdokoli a spáchání TČ vyžaduje úmysl.“⁴³

Trestem je odnětí svobody v době trvání do dvou let při spáchání dle odst. 1 a 2. Odnětím svobody v době trvání od 6 měsíců do 3 let bude potrestán pachatel při spáchání TČ dle odst. 3.

5.3 Genocidium

„Objektem § 400 je právo národů, národností, všech ras a etnik lidského rodu a náboženských skupin na existenci a práva na život a svobodný rozvoj osobnosti bez ohledu na národní, rasovou etnickou nebo náboženskou příslušnost. Předmětem útoku je vždy národní etnická, rasová, nebo náboženská skupina jako celek, byť útok je směřován pouze vůči jednotlivci.“⁴⁴

„Objektivní stránkou je úmysl pachatele zničit některou rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou, třídní nebo jinou podobnou skupinu lidí uvedením do takových životních podmínek, které mají přivodit úplné, nebo částečné fyzické zničení, nebo provede opatření, které by v takové skupině bránilo rození dětí, nebo

⁴² JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 791.

⁴³ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 791-792.

⁴⁴ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 844.

způsobí příslušníkovy skupiny těžkou ujmu na zdraví, nebo smrt. Toto se může dít deportací nebo uvězněním skupiny v rezervacích, bez zajištění základních životních potřeb, nebo násilnou asimilací potomků. Trestným činem je již podněcování ke genocidě.⁴⁵

Trestem může být odnětí svobody na dvanáct až dvacet let, nebo výjimečný trest.

Popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocida je samostatným TČ dle ustanovení § 405 TZ. S trestní sazbou 6 měsíců až 3 roky.

5.4 Apartheid a diskriminace skupiny lidí

„Objektem § 402 tohoto trestného činu život, zdraví, důstojnost a rovnoprávnost obyvatel, právo obyvatelstva na pobyt na vlastním území.

Objektivní stránka tohoto trestného činu spočívá v jednání, kterým pachatel uplatňuje apartheid nebo rasovou, etnickou, náboženskou, národnostní, nebo třídní segregaci, nebo jinou podobnou diskriminaci skupiny lidí.“⁴⁶

„Apartheidem se rozumí politika rasové diskriminace a segregace tj. násilné oddělování barevného a bělošského obyvatelstva, která je založena na rozlišování a zvýhodňování jedné rasy na úkor jiných ras. Apartheid byl mezinárodní smlouvou vyhlášen za zločin proti lidskosti. Zločin apartheidu úmluva definuje jako nelidské činy páchané s cílem vytvořit a upevnit nadvládu jedné rasové skupiny osob a systematicky tyto osoby utlačovat. Za nelidské činy, pokud jsou páchány s takovým cílem, naplňují pojem zločinu apartheidu, se považují jednání jako je zavraždění příslušníků rasové skupiny, způsobení vážné tělesné nebo duševní ujmy příslušníkům rasové skupiny, omezení jejich svobody, nebo důstojnosti, nebo jejich mučení, svévolné uvěznění, nezákonné žalářování, úmyslné vytváření životních podmínek zaměřených k dosažení jejich částečné, nebo úplné fyzické likvidace a další podobné jednání.“⁴⁷

⁴⁵ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 844-845.

⁴⁶ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 848.

⁴⁷ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 848-849.

5.5 Založení, podpora a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka a projev sympatií k těmto hnutím

„Společným objektem ustanovení § 403 a 404 jsou základní lidská a občanská práva a svobody a rovnoprávnost všech lidí bez rozdílů rasy, národnosti, náboženské příslušnosti, sociální příslušnosti nebo původu.

Objektivní stránkou je založení, podpora, nebo propagace hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka, nebo hlásá národnostní, rasovou, náboženskou, třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob.“⁴⁸

„Podporou se v uvedeném smyslu rozumí jednání má takové hnutí posílit, získat mu nové příznivce, rozšířit jeho vliv. Podpora může mít podobu jak morální, tak materiální.

Propagace je veřejné šíření idejí takového hnutí, vedené za záměrem získat mu nové příznivce. Propagace může být veřejná, nebo skrytá. Propagací může být i vystavování, prodej či výměna předmětů se symboly hnutí potlačujících lidská práva a svobody.“⁴⁹

Subjektivní stránka vyžaduje úmysl, ale také fakt, že jednáním chtějí prokazatelně podporovat hnutí, potlačující lidská práva a svobody.

„Hnutí ve smyslu tohoto ustanovení se rozumí v určité míře organizovaná skupina osob, která má alespoň zřetelné kontury, společenské postoje a orientaci zaměřenou na dosažení některého z cílů uvedeného v § 403 odst. 1, z. č. 40/2009 Sb., Byť takové hnutí nebude splňovat podmínky registrace dle z.č. 424/1991 Sb. Není rozhodný název hnutí, ale to k čemu hnutí směřuje a co hlásá.“⁵⁰

Trestní sazba je jeden rok až pět let u spáchání základní SPTČ. Dle odst. 2 je sazba tři léta až deset let.

Za trestný čin dle § 404 TZ je trest odnětí svobody šest měsíců až tři léta.

5.6 Zákaz vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce

„Účelem tohoto trestu uvedeného v § 76 je zabránit známým výtržníkům páčání dalších výtržností na stanovených akcích. Zásah do práv odsouzené osoby je

⁴⁸ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 849.

⁴⁹ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 851.

zde cílem konkrétně na oblast, ve které k trestné činnosti dochází. Obsahem tohoto trestu je soudem vyslovený zákaz vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce na dobu až deseti let, dopustí-li se pachatel úmyslného trestného činu v souvislosti s návštěvou takové akce. Takové chování se může uskutečnit nejen na místě, kde se daná akce koná, ale i v jeho okolí, případně při přemístování na takovou akci, bude-li mít protiprávní chování souvislost s takovou akcí. Trest zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce spočívá v tom, že se odsouzenému po dobu výkonu trestu zakazuje účast na stanovených akcích. Navštívil-li odsouzený po dobu výkonu trestu akci, na kterou se zákaz vstupu vztahuje, případně jiným způsobem maří účel tohoto trestu, spáchá tak čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní dle § 337 odst. 1 písm. d).⁵¹

5.7 Výtržnictví

„Objektem trestného činu uvedeného v § 357 je veřejný klid, veřejný pořádek, zájem na klidné soužití občanů. Zároveň je tu zpravidla ohroženo několik dalších chráněných zájmů, například zdraví lidí, domovní svoboda, cizí majetek, čest. Zde půjde často o souběh s dalším poruchovým trestným činem.“⁵²

„Hrubou neslušností se tu rozumí jednání, které porušuje závažným způsobem zásady občanské morálky. Jedná se například o zhanobení hrobu, historické nebo kulturní památky, hrubé narušení slavnostního shromáždění nebo náboženského obřadu.

Výtržnictví je jednání, které závažným způsobem narušuje veřejný klid a pořádek. Jde zpravidla o fyzické nebo psychické násilí, které vzbuzuje obavy o bezpečnost lidí nebo majetku. Typickou výtržností je násilné jednání v baru, nebo hospodě, kdy dochází k napadání hostů, ničení zařízení apod., nebo na stadionech násilná jednání fanoušků, kteří ničí zařízení a napadají fanoušky jiného klubu.“⁵³

⁵⁰ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 850.

⁵¹ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 390.

⁵² JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 794

⁵³ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné*. Praha, 2009, s. 794

6 Kroky PČR při boji proti extremismu

Úkoly Policie české republiky jsou vymezeny v § 2 zákona č. 273/2008 Sb. o PČR „Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.“⁵⁴ Z tohoto jasně vyplývá, že je povinna bojovat i proti extremistickým hnutím. Trestně právní následky extremistického jednání jsou specifikovány již v předchozí kapitole.

6.1 Činnost PČR při prevenci a odhalování extremismu

Za úspěšným odkrytím extremistické skupiny a zadržením jejích členů je mnohdy i několikaletá operativní práce. Aby toto bylo možné, je nutné, aby se o extremistické skupině PČR vůbec dověděla.

Policie musí utvářet speciální týmy zabývající se pouze touto problematikou. Týmy musí být důkladně proškoleni ohledně chování, projevech a symbolech jednotlivých extremistických hnutí. Týmy by měli mít územní působnost, na které budou mít dokonalý přehled o činnosti extremistických organizací. Specialisté na extremismus musejí důsledně monitorovat, rozpracovávat a zadokumentovat jednotlivé extremisty a extremistické skupiny a monitorovat extrémistické internetové stránky. Jejich poznatky musejí být využitelné při přípravě případných bezpečnostních opatření, při řešení konkrétní trestné činnosti. Tyto poznatky se musí centrálně evidovat, aby k nim mohli mít přístup další skupiny pracující na této problematice.

Poznatky by měli být přijímány od civilního obyvatelstva. Z tohoto důvodu je důležitá také široká osvěta a spolupráce s orgány místní správy a samosprávy, vzdělávacími institucemi a dalšími organizacemi. Jde o vytvoření informačních a propagačních materiálů, které budou zasílány do škol, neziskových a jiných organizací a realizaci přednášek na školách. V současné době hraje také velice důležitou roli propagace a osvěta v médiích a na internetu.

⁵⁴ Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 91, § 2.

Pro účely dokumentace musí být účelně využívána technika, jako fotoaparáty, videokamery, zvukové záznamové zařízení. Tato technika by měla být modifikována tak, aby její výstup byl u všech složek a útvarů stejný. Tím se zjednoduší předávání a vyhodnocování těchto materiálů a vkládání do informačních systémů.

Po zjištění a zadokumentování extremistické skupiny je vhodné, aby skupina operativy provedla infiltraci do této skupiny. Následně získá dostatečné množství důkazního materiálu proti konkrétním osobám. Tyto osoby se následně za účasti dalších útvarů PČR zadrží a je proti nim zahájeno trestní řízení.

6.2 Zajištění setkání extremistických skupin

Pokud dojde k zorganizování setkání extrémistů, které úřad nedokázal ze zákonných důvodů dle § 10 Zákon č. 84/1990 Sb. O právu shromážděvacím zakázat, je třeba učinit několik kroků, aby nedošlo k narušení veřejného pořádku, popřípadě došlo k jeho okamžitému navrácení do stavu normálu.

Samotná bezpečnostní akce může být vyhlášena na základě oznámení shromáždění svolavatelem obecnímu úřadu (shromáždění, pochod, průvod, street party), pokud akce může představovat riziko pro zajištění veřejného pořádku a bezpečnostní situace, nebo na základě zjištěných poznatků samotnými OČTŘ o konání neoznamovaného nebo zakázaného shromáždění (pochod, průvod, street party).

Před započítím bezpečnostního opatření je vhodné komunikovat s obecním úřadem, v jehož katastru se daná akce koná. V těchto případech jsou velice prospěšné koordinační dohody uzavírané mezi útvary policie a orgány územní samosprávy podle § 16 zák. č. 273/2008 Sb. V těchto dohodách bývá uvedena kontaktní osoba, která je odpovědná za činnost orgánu územní samosprávy před, během a po skončení akce. Pokud není žádná kontaktní osoba určena, je vhodné komunikovat s tajemníkem, který vykonává přenesenou působnost obce, ale také s dalšími složkami obce jako je obecní policie, odbor dopravy obecního úřadu, jiné organizační jednotky obecních úřadů, magistrátů a krajských úřadů. Kontaktní informace jsou obvykle umístěny na webových stránkách příslušného úřadu.

Dále kontaktuje další složky IZS jako hasičský záchranný sbor, zdravotnická záchranná služba, v případě nutnosti i Armádu České republiky, která také může plnit úkoly při rozsáhlém narušení vnitřního pořádku České republiky. Ale i organizace mimo IZS jako je dopravní podnik, nebo správa komunikací, nebo

svolavatele akce.

Jako první krok ze strany PČR by mělo dojít ke zřízení štábu. Členové štábu budou mimo velitele opatření zástupci dalších nasazených složek IZS, specialista na extremismu, členové místní správy a samosprávy a velitelé jednotlivých nasazených složek PČR. Tento na základě předání operativních informací analyzuje místo setkání, počet osob, které se setkání zúčastní, jejich nebezpečnost a pravděpodobnost střetu s jinou skupinou a na základě těchto informací vytvoří typový plán, určí síly a prostředky potřebné k bezpečnému zvládnutí opatření. Určí se počet policistů v protiúderových kompletech zařazených v speciální pořádkové jednotce (SPJ) a krajské pořádkové jednotce (KPJ), počet uniformovaných policistů a policistů zařazených v antikonfliktním týmu (AKT), počet policistů z oddělení služební kynologie a hipologie, policistů z SKPV a zajištění informačního servisu médiím. Dále zajistí dopravní prostředky, speciální vozidla jakým jsou vodní stříkač, obrněné vozidlo, nebo leteckou službu za účelem monitoringu shromáždění a přenosu záznamu do řídicího štábu za účelem průběžného vyhodnocení akce. Zajistí zabezpečení hlásné služby a určí pravidla komunikace. Použití prostředků lokalizace GPS. Dále je nutné zajistit prostředky pro zajištění většího počtu osob, jako jsou mobilní cely a eskortní vůz. A provede instruktáž všech velitelů zúčastněných složek, kteří následně instruují mužstvo.

Při příjezdu a pohybu osob na místě složky PČR musí provádět důkladnou perlustraci zúčastněných osob a vozidel dle oprávnění § 63 odst. 2, písm. l) z.č. 273/2008 Sb., neboť na shromážděních nelze vyloučit výskyt osob hledaných nebo pohřešovaných (mladiství na útěku z výchovných a diagnostických ústavů a zařízení, osoby, které nenastoupily do VTOS, případně osoby podezřelé z trestné činnosti), a dále užít oprávnění odebrat zbraň § 35 Z.č. 273/2008 Sb. o PČR.

V této fázi je třeba zvážit, zda bude takticky vhodné, aby byla provedena tzv. demonstrace síly, nebo zda bude akce provázena pouze členy AKT a příslušníci KPJ a SPJ zůstanou skryti do doby, než si situace vyžádá zákroku.

V souvislosti s konaným shromážděním může dojít k porušení celé řady právních norem, a to nejen ze strany svolavatele a účastníků. Je nutné, aby policie byla schopna adekvátně reagovat na tyto situace, včetně předcházení jejich vzniku. Shromáždění mohou narušovat silniční provoz a jeho bezpečnost, je proto nutné přijmout opatření k zajištění plynulého silničního provozu, případně zajistit odklon dopravy mimo místo konání. Pokud dojde k jakémukoli jednání, které by vedlo

k naplnění některé z SPTČ policie toto jednání nesmí přehlížet a musí tvrdě zasáhnout. Jestli při zákroku dojde k zadržení osob pro podezření ze spáchání některého z trestných činů, musí dojít k jejich rychlému a tvrdému postihu za protiprávní jednání v rámci zkráceného trestního řízení. Z tohoto důvodu monitoruje průběh akce dokumentační skupina, která po celou dobu bude provádět záznam shromáždění a případného zákroku.

Závěr

V práci je navrženo několik dílčích kroků, kterými by mohla Policie české republiky přispět k eliminaci krajně pravicových skupin a jejich vytlačení na okraj demokraticky smýšlející společnosti.

Docházíme také k závěru, že trestní sankce za některé z TČ uvedených v kapitole 5 Trestně právní důsledky extremistického jsou nedostatečné a je potřeba je zvýšit. Zvýšení sankcí sice od páchání trestné činnosti neodradí radikály. Členové radiálních skupin s postihem za své jednání počítají, ale velké množství osob, které se demonstrace také zúčastní, by jistě zvážilo, jak daleko ve svém jednání hodlají zajít.

K tomuto však nebude stačit pouze práce policie. Aby byla eliminace těchto skupin co nejefektivnější, musí vláda ČR učinit několik kroků a opatření, kterými by vyřešila problematiku národnostních a kulturních menšin. Současná neutěšená situace přispívá pouze k rozšiřování členských základů těchto hnutí a jejich podporu ve společnosti. Pokud se tato situace nezlepší, tak se v blízké budoucnosti do Poslanecké sněmovny pravděpodobně dostane některá z legitimních krajně pravicově orientovaných stran.

Vyřešením problémů těchto částí menšin, která způsobuje problémy, by značným způsobem přispělo k lepšímu smýšlení obyvatel na národnostní menšiny jako na celek.

V oblasti problematiky diváckého násilí lze ještě najít rezervy především v těchto oblastech. Nedostatečná pořadatelská služba a to především z důvodu kvality jednotlivých pořadatelů. Kluby mnohdy nereflktují na připomínky a požadavky Policie ČR (např. odstranění provizorních plotů, stavebního materiálu, které mohou být následně použity proti zakročujícím policistům), absence zákazu prodeje alkoholických nápojů na stadionech (mimo 10° piva) a kontrola prodeje, prodej a distribuce (reklamní akce) předmětů, které mohou být příznivci klubů použity k ničení majetku, ale i útokům na život a zdraví zakročujících policistů. Absence dodržování zákazu vstupu fanoušků pod vlivem alkoholu a jiných návykových látek.

Policie ČR své síly a prostředky dle zákona nenasazuje přímo do areálů stadionů. Jejich počty jsou však zachovány pro zabezpečení veřejného pořádku před

těmito areály a v ulicích měst, kde riziková utkání probíhají. V tomto směru je na zvážení stav, kdy policie v průběhu zápasu čeká na případný požadavek o zákrok od pořadatelské služby a je zcela nevyužita. U některých rizikových utkání to bývá až několik stovek policistů, kteří dvě hodiny čekají připravení k zákroku ve služebních vozech a jejich mzdové náklady v tuto dobu jdou na vrub rozpočtu jednotlivých krajských ředitelství police. Částečné pozměnění legislativy by umožnilo policii plnit určité dílčí úkoly pořadatelské služby, která by se tímto bezesporu zkvalitnila, a část mzdových nákladů by mohl tím pádem hradit pořadatel utkání, čímž by ulehčil rozpočtu Policie ČR.

Po všech výše uvedených opatřeních, které se začali zavádět v roce 2010 je zřetelný určitý úbytek příznivců hooligans v ČR. Tuto scénu však stále nelze podceňovat, protože její potenciál je stále silný. Ze současného charakteru střetů je také patrné, že dochází k jisté generační obměně a vedení přejímají věkově mladší ročníky. Stejně tak nelze vyloučit, že důkladná a efektivní bezpečnostní opatření na stadionech i v jejich okolí budou mít za následek přesun radikálních fanoušků na zápasy nižších soutěží, kde jsou logicky opatření méně propracovaná nebo do jiných sportovních odvětví, ve kterých s diváckým násilím nemají zkušenost.

Seznam použitých zdrojů:

Literární zdroje

1. CHMELÍK, J. *Symbolika extremistických hnutí*. 1. vyd. Praha: Armex ve spolupráci s TRIVIS, Soukromou veřejnoprávní akademií a Vyšší odbornou školou, spol. s.r.o. 2000. 113 s. ISBN 80-86244-14-8
2. CHMELÍK, J. *Extremismus*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 1997, 80 s.
3. NAKONEČKÝ M. *Vlajka K historii a ideologii českého nacionalismu*. 1. vyd. Praha: Chvojko nakladatelství, 2001. 332 s. ISBN 80-8683-24-69
4. MAREŠ M. *Extremismus*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. 80 s.
5. JELÍNEK J. a kol. *Trestní právo hmotné – obecná část, zvláštní část*. 2. vydání. Praha: Legas, 2010. 895 s. ISBN 978-80-87212-49-3.
6. TEJCHMAROVÁ L., PĚTIOKÝ J., *Strategie boje proti extremismu v roce 2009*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, odbor bezpečnostní politiky, 2010. 65 s.
7. MAREŠ, M., SMOLÍK, J., SUCHÁNEK, M., *Fotbaloví chuligáni*. 1. vyd. Brno: Barrister and Princípál. 2004. 181 s. ISBN 80-903333-0-3
8. TEJCHMAROVÁ L., Návrhy opatření k řešení problematiky diváckého násilí. *Policista*. 2008, č. 11. Příloha. ISSN 1211-7943.
9. SMOÍK J., Bezpečnost na fotbalových utkání v Anglii a Walesu. *Policista*. 2009, č. 6. s. 18-19. ISSN 1211-7943.
10. BUREŠ R., Prevence diváckého násilí při sportovních utkání. *Policista*. 2007, č. 9. Příloha. ISSN 1211-7943.
11. MVČR, *Zpráva o situaci v oblasti diváckého násilí, dopadu koncepce v praxi a navržených dalších opatření*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, odbor bezpečnostní politiky, 2010, 31 s.
12. ČECH A., *Podklady k řešení problematiky diváckého násilí*, Praha: Policejní presidium České republiky, 2010. 7 s.
13. MVČR, *Manuál pro fotbalové kluby*, Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2008, 32 s.

Elektronické dokumenty

1. Tribuna sever. *Tribuna sever*[online]. 2011 [cit. 2013-10-04]. Dostupné z WWW: < <http://www.slaviaultras.cz/t/Ultras-Slavia/>>.
2. Hooligans. *White resistance*[online]. 2013 [cit. 2013-10-04]. Dostupné z WWW: < <http://whiteresistance.jex.cz/menu/hooligans>>.
3. Viktoria Plzeň. *Hooligans*[online]. 2007 [cit. 2013-10-04]. Dostupné z WWW:<<http://www.hooligans.cz/component/joomsport/team/1/13?Itemid=159>>.
4. Informační centrum OSN v Praze. *Dokumenty OSN* [online]. 2013 [cit. 2013-23-03]. Dostupné z WWW: <<http://www.osn.cz/dokumenty-osn/soubory/mezinar.pakt-bc.a.polit.prava.pdf>>.
5. Evropská úmluva o ochraně lidských práv. *Council of Europe* [online]. 2013 [cit. 2013-23-03]. Dostupné z WWW:<http://www.echr.coe.int/NR/rdonlyres/82E3CE7F-5D3D-46EB-8C13-4F3262F9E20B/0/Convention_CES.pdf>.
6. Informační centrum OSN v Praze. *Dokumenty OSN* [online]. 2013 [cit. 2013-23-03]. Dostupné z WWW:<<http://www.osn.cz/dokumenty-osn/soubory/umluva-ras.diskriminace.pdf>>.

Legislativní dokumenty

1. Československo. Zákon č. 141 ze dne 9. prosince 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád). In *Sbírka zákonů Československé socialistické republiky*. 1961, částka 66, s. 0513. Dostupné z ASPI.
2. Česká republika. Zákon č. 40 ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2009, částka 11, s. 354. Dostupné z ASPI.
3. Česká republika. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 91, s. 4086. Dostupné z ASPI.
4. Československo. Zákon č. 200 ze dne 17. května 2009 o přestupcích. In *Sbírka zákonů České a Slovenské Federativní Republiky*. 1990, částka 35, s. 0810. Dostupné z ASPI.

Ostatní zdroje

1. rozhovor s policistou zařazeným ve skupině optativy 1. oddělení oboru obecné kriminality obvodního ředitelství Prahy IV, ze dne 14. 12. 2012.

Přílohy

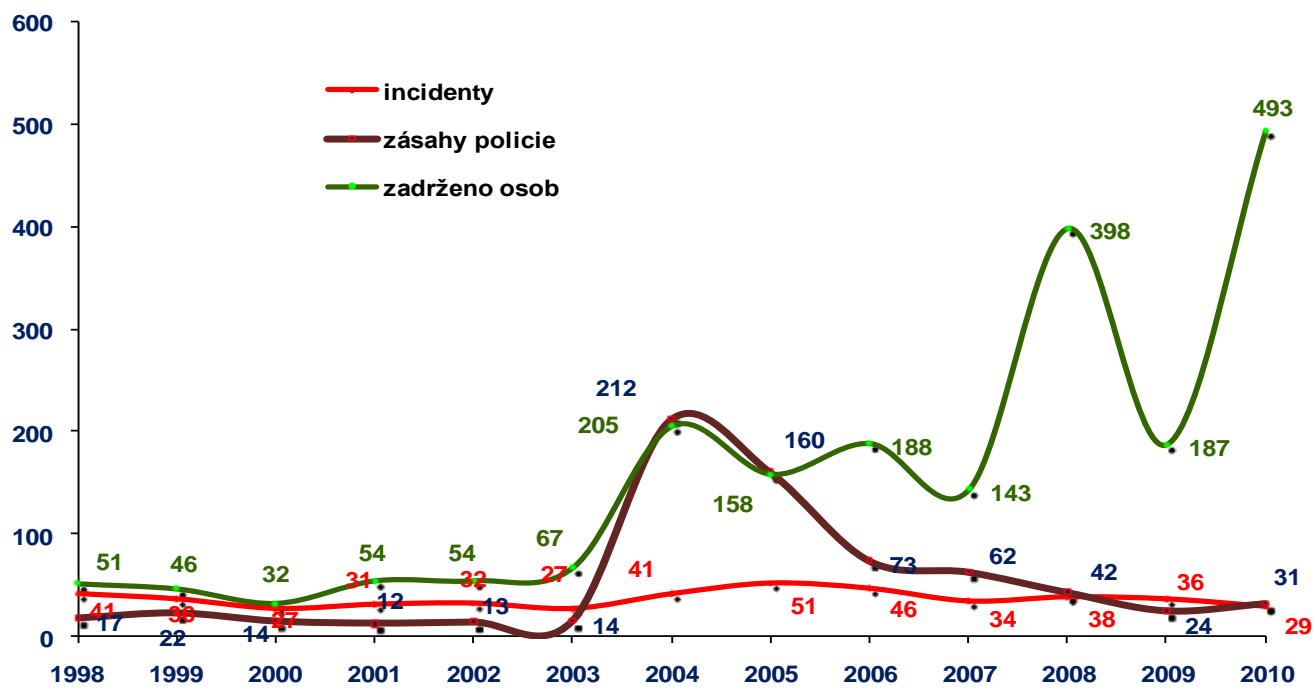
- I. Statistické údaje bezpečnostních opatření při konání fotbalového utkání za období od 1.1.2009 do 15.5.2010
- II. Graf statistiky počtu zásahů policie a zadržených osob během fotbalových utkání
- III. Symbolika extremistických hnutí

I - Statistické údaje bezpečnostních opatření při konání fotbalového utkání za období od 1.1.2009 do 15.5.2010

KRAJ	POČET RIZIKOVÝCH UTKÁNÍ	POČET NASAZENÝCH POLICISTŮ	NÁKLADY NA OPATŘENÍ KČ	POČET PŘEDVEDENÝCH OSOB
KŘP HL. M. PRAHY	48	14.894	71.708.508	27
KŘP STŘEDOČESKÉHO KRAJE	14	2.749	8.388.890	26
KŘP JIHOČESKÉHO KRAJE	8	797	177.520	4
KŘP KRÁLOVEHRADECKÉHO KRAJE	0	0	0	0
KŘP PARDUBICKÉHO KRAJE	2	590	45.000	0
KŘP PLZEŇSKÉHO KRAJE	8	1.390	400.000	14
KŘP KARLOVARSKÉHO KRAJE	9	390	368.000	10
KŘP ÚSTECKÉHO KRAJE	4	899	1.977.800	3
KŘP LIBERECKÉHO KRAJE	5	893	1.130.900	0
KŘP ZLÍNSKÉHO KRAJE	12	1.115	1.963.800	5
KŘP JIHMORAVSKÉHO KRAJE	6	1.148	302.000	7
KŘP KRAJE VYSOČINA	0	0	0	0
KŘP MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE	27	3.084	3.309.527	397
KŘP OLOMOUCKÉHO KRAJE	1	205	112.000	0
CELKEM ČR	144	28.154	89.883.945	493

Zdroj: MVČR

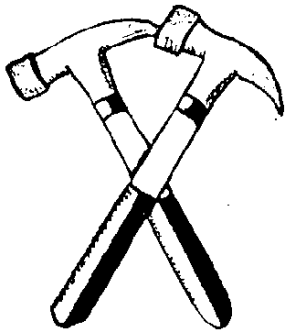
II – Graf statistiky počtu zásahů policie a zadržených osob během fotbalových utkání

Zdroj: MVČR

III. symbolika extremistických hnutí

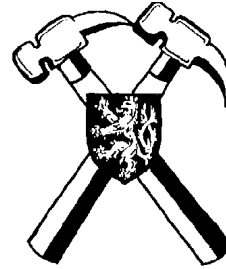
Symbolika skinheads:

Hammerskins nation

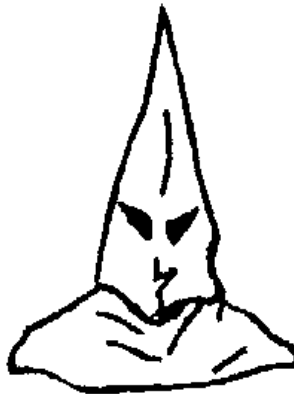

Varianta znaku
Hammerskins
Nation

Bohemia Hammerkins

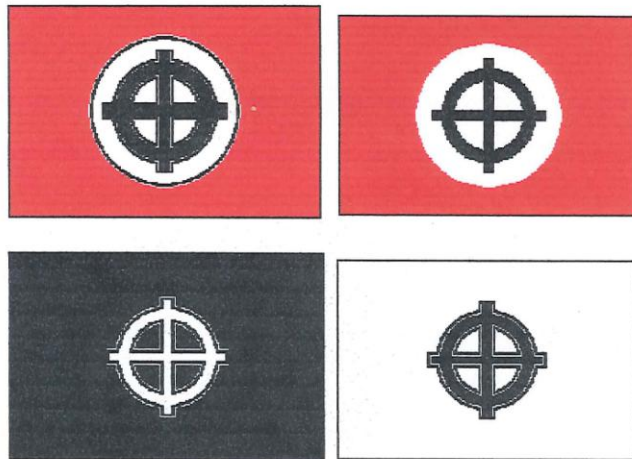
Symbolika Ku-Klux-Klanu

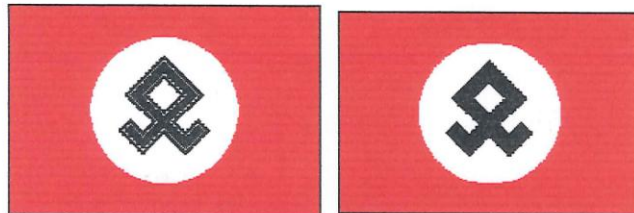
KKK

Neonacistická symbolika

Vlajka neonacistů v Evropě tzv. "Keltský kříž"

Vlajka divize SS (symbol tzv. "runa ODAL")

Symbol
Triskele

Symbol
keltského kříže

Thorovo kladivo
(Mjöltnir)

Odznak NSDAP
(Nacionálně
ocialistická německá
dělnická strana)

Znak organizace
Hitlerjugend

Znak
jednotek SS

Znak
jednotek SA

Sluneční kruh
(‘Sonnenrad’)

Nacistická říšská orlice

Symbol nacistického železného kříže

Symbol SS Totenkopf

Vlajka a znaky (český a moravský) Národní korporativismu

Symbolika organizace Národní odpor

Znak občanského sdružení Vlastenecká fronta

Znak rozpuštěné Dělnické strany

Znak Dělnické strany sociální spravedlnosti (nástupce DS)

Varianta symboliky Skinhead 88

Zkratka A.C.A.B ('All Cops Are Bastards' - 'Všichni policajti jsou bastardi')

Symbol organizace Blood & Honour (Krev a čest)

Znak Blood & Honour
Division Bohemia
(česká odnož B & H)

Varianta
znaku
Combat 18

Symbol
'Kladiva a meče'

Symbol White
Power (Bílá síla)

Vizuální podoba nacistického
a neonacistického pozdravu,
tzv. hajlování